

T E D N I K

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

Leto XXV. št. 27

Ptuj, 20. julija 1972

Cena 0,70 din

VELIKE POPLAVE

Zadnje deževno obdobje je močno prizadelo tudi ptujsko občino, zlasti dolino Pesnice, Dravinje, Rogoznice in Polskave. Voda je iz dneva v dan vse bolj naraščala, narasle reke pa so že v terek razlile po bližnjih travnikih in njivah. Vrhunec svojega uničevanja pa so dosegle v noči od četrka na petek, ko je bilo v ptujski občini pod vodo 5.000 ha površin.

V ponedeljek, ko se je deževje pričelo, je padlo na en kvadratni meter 23 litrov dežja, v torek 19, v sredo 30, v četrtek 50 in v noči iz četrka na petek kar 126,5 litrov na kvadratni meter.

Najbolj podivjana je bila Dravinja s vsemi svojimi pritoki in je dosegla tudi najvišji vodostaj od Majšperka pa vse do Vidma. Tudi Pesnica je opravila svoje uničevalno delo in je v Mezgovcih porušila pet stanovanjskih hiš in eno gospodarsko poslopje.

Škoda, ki so jo deročje reke na območju ptujske občine napravile še ni dokončno ugotovljena, kljub temu pa lahko sklepamo, da je milijonska. Pšenica, koruza in ostali njivski posevki, ki jih je deročja voda dosegla, so skoraj popolnoma uničeni, požeto pšenico pa je voda tudi odnašala kdo ve kam. Kmete pa skrbi tudi za otavo, ki je na travnikih ob rekah ne bodo imeli, čeprav imajo prav na tem območju največ travnikov.

V mnogih krajih poplavljenega področja je bila potrebna tudi pomoč prebivalstvu, ker so bile mnoge hiše ogrožene. Zahvala za pomoč gre predvsem organom javnega reda in pa gasilskim društvom, ki so na nekaterih mestih stražila vse noči in tako poskrbela za varnost svojih občanov.

Več o poplavih bomo pisali v prihodnji številki Tednika.

-mn-

PO STIHIJI

(FOTO M. OZMEC)

Hudo deževje in nevihte zadnjih dni so povzročili v severovzhodni Sloveniji katastrofalne poplave in s tem več milijardno škodo. Kot je videti na sliki, nevihta ni prizanesla niti drevju. Močan in žilav trn je klonil.

VREME

do nedelje, 30. julija 1972

Polna luna bo v sredo, 26. julija ob 8.24 uri.

NAPOVED: Od petka, 22. julija, do ponedeljka 24. julija bodo nevihte. Dnevne temperature zraka se bodo znižale na 15 stopinj C. Nato se bodo že v sredo, 26. julija ponovno dvignile na okrog 28 stop. C. Obstaja možnost, da bi nevihte zajele severne in zahodne predele. V tem primeru bo pri nas sončno in večkrat oblačno s temperaturami od 20 do 24 stopinj C. Padavin pa bi bilo zelo malo ali pa bi jih sploh ne bilo, kajti del srednje Evrope bo ostal pod vplivom visokega zračnega pritiska. Nevihte pa se bodo ustvarjale v zahodni Evropi in bodo šle proti severu ali proti jugu. Od tega je odvisno ali dobimo nevihte ali pa bomo imeli še vsaj do sobote, 29. julija lepo vreme.

Alojz Cestnik

100 OTROK LETUJE V POREČU

V času od 11. julija od 22. julija 1972 letuje v Porečju, letovišču Društva prijateljev mladine iz Maribora, prek 100 socialno in zdravstveno šibkih otrok iz območja občine Slov. Bistrica. Letovanje bistriških otrok organizira Društvo prijateljev mladine občine Slov. Bistrica.

Medtem ko so za največje število otrok zbrali potrebna finančna sredstva iz posebnih virov in prispevkov, je bilo med njimi tudi več takšnih, katerim so letovanje omogočili starši iz svojih dohodkov. Skoraj polovico otrok, ki so na letovanju v Porečju, je iz posebne osnovne šole Slov. Bistrica.

Otroci občine Slov. Bistrica so tako že več let gostje v Počitniškem letovišču DPM Maribor v Porečju.

VH

DELO KOMUNISTOV

Minuli četrtek so se v Ormožu sestali člani komiteja občinske konference ZKS Ormož. Pod predsedstvom sekretarke inž. Terezije Stefančič, so se pogovarjali o družbenem dogovoru o enotnih osnovah za kadrovsko politiko v organizacijah združenega dela. Oblikovali so tudi pripombe na osnutek dogovora.

V drugi točki dnevnega reda so poslušali nekaj informacij CK ZK Slovenije. Inž. Matija Kociper je podal dopolnilno informacijo o

spremembah v mednarodnih gospodarskih odnosih v Evropi in Jugoslaviji. Tudi v tej zvezi so sprejeli sklep, da bodo krajšo informacijo o teh razmerjih posredovali tudi vsem osnovnim organizacijam in aktivom ZK.

Pogovorili so se tudi o ustanavljanju politične šole pri CK ZKS. Bili so enotnega mnenja, da bo ta šola nedvomno koristila vsem tistim komunistom, ki bi se radi izobraževali. Vsem osnovnim organizacijam svoje občine bodo poslali informacijo o ustanovitvi te šole in možnostih, ki jih imajo pri vpisu.

jr

AKTIVNOST PRED KONGRESOM

Občinski svet zveze sindikatov Slovenije Ormož, se pripravlja na predkongresne aktivnosti. Na svoji zadnji seji, ki je bila prejšnji torek, so se pogovorili o programu predkongresnih aktivnosti. Obsegal bo vsebinske priprave in kadrovanje. Pripravljajo pa se tudi na razširjeno sejo sveta, ki bo 28. julija. Sestanke bo vsebinsko precej bogat. Obravnaval bo vprašanja samoupravnih sporazumov o delitvi dohodka in osebnih dohodkov v delovnih

organizacijah, formiranja temeljnih organizacij združenega dela, naloge sindikalnih organizacij v predkongresnem obdobju, priprave na občne zbore sindikalnih podružnic ter sprejel dnevni red volilne konference na kateri bodo izvolili delegate kongresa in potrdili kandidata za stalnega člana republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije.

Najpomembnejše naloge v predkongresnih aktivnostih sindikalnih podružnic v delovnih organizacijah bodo volitve elektorjev za volilno konferenco ter evidentiranje delegatov za kongres in stalnega člana republiškega sveta ZS Slovenije.

Ptujski sindikati sopodpisniki družbenega dogovora

V petek, 14. julija, je bila 25. redna seja predsedstva občinskega sveta zveze sindikatov Ptuj, ki je potekala po naslednjem dnevnem redu:

- razprava o predlogu družbenega dogovora o enotnih osnovah kadrovske politike v organizacijah združenega dela na območju občin Lenart v Slovenskih goricah, Maribor, Ormož, Ptuj in Slovenska Bistrica;
- razprave o osnutku zakona o telesnokulturnih skupnostih in osnutku zakona o zbiranju sredstev za financiranje telesne kulture;
- najetje kredita za obnovo delavskega doma „Franc Kramberger“ v Ptuj;

- potrditev programa delavskih športnih iger 1972/73, razrešitev sedanje in imenovanje nove komisije za delavske športne igre.

Dopolnilno so na seji sprejeli še 5. točko dnevnega reda, v kateri so poročali o kadrovskih pripravah na 8. kongres zveze sindikatov Slovenije v občini Ptuj.

Po uvodnih besedah predsednika občinskega sveta zveze sindikatov Ptuj Simona Pešca, je zbranim spregovoril direktor komunalnega zavoda za zaposlovanje Maribor — Tone Firm.

V razgibani razpravi, ki je sledila, so posvetili veliko pozornost prvi točki dnevnega reda — razpravi o predlogu družbenega dogovora. Poudarili so zahtevo, da bi se bilo potrebno zediniti in ustanoviti skupno komisijo, ki bi pripravila enoten osnutek o kadrovskih osnovah. Kljub temu, da je že potekel rok za pristop k družbenemu dogovoru, nekatere delovne organizacije še vedno niso sprejele srednjeročnih programov kadrovskih potreb. Vedno pogostejše se čuti v delovnih organizacijah, oz. v njihovih kadrovskih službah pomanjkanje strokovnjakov s potrebno izobrazbo. Vsi so le goli administratorji, ki se pa ne poglobljajo v psiho človeka.

UGODNEJŠA OCENA GRADBENIŠTVU

Stabilizacijska politika v gospodarstvu se vedno močneje občuti tudi v omejitvah gradbene in montažne dejavnosti na področju občine Slov. Bistrica.

To je tudi osnovni vzrok, da je ponudba del, katera so v prvih petih mesecih letošnjega leta sprejele delovne organizacije gradbeništva in montažne dejavnosti te občine, manjša kot v istem obdobju preteklega leta. Na ožjem poslovnem območju bistriške občine je težko dobiti tudi manjša gradbena dela tako, da je gradbena dejavnost prisiljena razširiti svojo dejavnost v kraje izven občinskih meja.

Kljub temu pa so podjetja na tem področju delovala uspešno, saj je gradbeništvo v štirih mesecih letošnjega leta doseglo zadovoljive rezultate.

Ob zmanjšanju delovne sile so dela, na še nedograjenih objektih iz preteklega leta in tudi na objektih, ki so jih pričeli graditi letos, potekala uspešno, ter so se v navedenem obdobju povečala za okoli 25 %.

Simon Pešec je v svojem nadaljnjem izvajanju dejal, da je družbeni dogovor korak naprej in da bi ga morale podpisati tudi skupščine zavodov za zaposlovanje. Pomanjkanje kadra z ustrežno kvalifikacijo /višjo in visoko/, si razlaga tako, da vsak, ki konča katero izmed fakultet, kljub obveznosti do štipenditorja, odide tja, kjer ima večjo možnost za uveljavitev in hkrati s tem višje osebne dohodke. Tako mnogi nekdanji štipendisti raje vrnejo štipendijo in se zaposlijo v drugih razvitejših občinah.

V razpravo se je vključil tudi Zdravko Turnšek, predsednik SZDL Ptuj, ki se je naslonil na vprašanje, na koliko zaposlenih delavcev v delovni organizaciji bi naj prišel en kadrovski referent (seveda z ustrežno izobrazbo). Neka srednja meja je 250 zaposlenih, vendar je ta številka previsoka, saj tako ne pride do željene povezave med delavci in odgovornim referentom. Prav tako bi bilo zelo potrebno, da bi si podjetja zagotovila sposoben kader že takrat, ko neka generacija zapusti osnovno šolo in se absolventi vpisujejo v srednje ali poklicne šole. Med temi mladimi in perspektivnimi ljudmi bi se moral začeti vzgajati nov, sposoben kader, ki bi že v naprej vedel, kam in kje se bo zaposlil po končanem študiju. Upoštevati bi morali tudi zahtevo, da pridejo na vodilna delovna mesta taki strokovnjaki, ki so aktivni tudi izven podjetja in v stiku z družbenimi in političnimi organizacijami.

Franc Klemenčič iz Kidričevega je zastopal svoje stališče, da delavci posvečajo premal pozornosti izobrazbenju. V TGA Kidričevo je ta problem bolj enostranski, saj si v nekaterih organizacijah združenega dela /npr. Vzdrževanje/, delavci zelo prizadevajo doseči z dopolnilnim študijem višjo izobrazbo. Zaradi tega prihaja celo do problema, ko v

Med gradbišči, kjer so bile organizacije za proizvodnjo gradbenega materiala in montažne dejavnosti v največji meri vključene so: Transom v Mariboru, Dom upokojencev v Slov. Bistrici (pretekli teden dograjen) in nova osnovna šola v Poljčanah. V določeni meri pa so delovale tudi kot kooperanti v gradnjah v ZR Nemčiji.

Skupno z deli katera že opravljajo, pa se gradbene delavne organizacije prizadevno pripravljajo na sprejem gradnje nekaterih novih objektov v domovini. Med njimi je pomembnejša gradnja rekreacijskega kompleksa v Igalu, poslovno stanovanjska zgradba v Slov. Bistrici, naslednji objekt Transoma v Mariboru in gradnja vodovoda Šikole-Velenik. Povečati pa nameravajo svojo udeležbo tudi v tujih državah, predvsem v ZR Nemčiji, kjer se že uspešno uveljavljajo.

Pomanjkanje betonskega železa in cementa v zadnjem obdobju so vzroki, ki v največji meri zavirajo večji razmah te dejavnosti v organizacijah gradbene dejavnosti na področju občine Slov. Bistrica.

posameznih delovnih enotah zmanjka delovnih mest za visoko kvalificirane delavce in jih morajo po sili na novo ustanavljati. Po drugi strani pa je zanimanje za izobraževanje izredno slabo v obratu glinice ali pa aluminija, torej na tehnoloških delovnih mestih, kjer je nujno potrebno določeno strokovno znanje. Kakor povsod drugod, so tudi v

Kidričevem kadrovske službe zgolj evidentičarji, k tem pa lahko mirne duše prištevamo tudi mnoge ing. in tehnike, ki se le malokdaj pojavijo med delavci in so večino časa v svojih pisarnah ali na upravi. Z delavci imajo stik le še mojstri, medtem, ko za tehnike in ing. ostali pravijo, da „niso priklopljeni z maso“. Nekdo izmed prisotnih se je oglasil in ugotovil, da imajo verjetno

slabe „štekdoze“.

S tem, da so tudi ptujski sindikati pristopili k družbenemu dogovoru, se torej obetajo enotnejše osnovne kadrovske politike. Kako bo to izgledalo, pa bomo videli po preteku ne kaj mesecev, ko se bodo pokazali prvi pozitivni rezultati.

S.S.

V IMPOLU POD PLANOM

V IMPOLU, največji delavni organizaciji na področju občine Slov. Bistrica, so v prvih petih mesecih letošnjega leta proizvedli 12.025 ton izdelkov in s tem dosegli samo 85 odstotkov od planirane količine aluminijevih izdelkov. V primerjavi z doseženo količino v istem obdobju lani pa je to 98 odstotkov. Ob tem je potrebno poudariti, da je na takšne rezultate vplivalo pomanjkanje osnovne surovine, medtem pa se je v veliki meri izboljšala kvaliteta izdelkov.

V letošnjem maju so poslali domačim in inozemskim kupcem prek 2.000 ton aluminijevih izdelkov. Od tega je bilo prek polovico za domače tržišče. Kljub temu plan prodaje za letošnje leto ni v popolnosti dosegel predvidene količine.

Najnižja prodaja aluminijevih izdelkov iz tega delovnega kolektiva je bila na domačem trgu v mesecih januar in maj, največja pa v mesecu marcu, ko so presegli planirano proizvodnjo izdelkov kar za 37 odstotkov.

VH

OMEJEN OBRATOVALNI ČAS BIFEJEM?

Na zadnji seji občinske skupščine Slov. Bistrica je odbornik Jože Težak v imenu desetih odbornikov predlagal, da upravne službe pripravijo do naslednje seje odlok, s katerim bi omejili obratovalni čas gostilnam oz. bifejem, ki ne nudijo tudi jedil (od 8. do 21. ure). Predlog je bil od prisotnih z odobravanjem sprejet. Tako lahko pričakujemo, da bo sprememba odloka že predmet razprave prihodnje seje.

Postaja Mišice je podala tudi predlog, da bi v mestu Slov.

Bistrica ukinili nočni bife. Zadnji čas je bil nekaj časa zaprt. To se je močno poznalo pri zmanjšanju kaznivih dejanj. Nočni lokal je večkrat prostor za kovanje načrtov za vlome in tatvine ter izsiljevanja poštenih gostov, ki slučajno zaidejo v lokal in še marsičesa drugega. Dana je bila tudi pobuda, da se ukine bife „Slavica“, ki je prostor večkratnih pretefov. Ta lokal je na neprimernem mestu, na dvorišču stanovanjskih hiš. Tak predlog podpira tudi 115 stanovalcev.

tf

KK PTUJ — OBRAT FARMA BEKONOV, razglašava prosto delovno mesto

FAKTURISTA — KORESPONDENTA

pogoj: končana srednja ekonomska ali administrativna šola.

Prijave pošljite: KK Ptuj obrat Farma bekonov najkasneje do 31. t. m.

ŠESTA ŠTEVILKA „METALURG“

Pred dnevom je izšla šesta številka „METALURG“, glasilo delavne kolektiva IMPOL Slov. Bistrica.

Glasilo, ki izhaja mesečno v 1200 izvodih, posveča tokrat posebno pozornost proizvodnim dosežkom kolektiva v preteklem obdobju letošnjega leta, s posebnim poudarkom na doseženih rezultatih v mesecu maju in juniju.

Glasilo ugotavlja, da kljub ugodnejšim rezultatom, ki jih je ta delavna organizacija dosegla v prvem obdobju letošnjega leta, niso v popolnosti dosegli predvidenega

programa proizvodnje za letošnje leto. Med osnovnimi vzroki za takšno stanje navaja glasilo stabilizacijske ukrepe in pomanjkanje osnovne surovine-aluminija.

Posebno pozornost Metalurg posveča kadrovskim vprašanjem in vključevanju dijakov in študentov na počitniško prakso v IMPOL-u. Prav tako pa izraža pohvalne besede gasilskemu društvu IMPOL, ki je v panogi metalurgije na republiškem prvenstvu industrijskih gasilskih društev osvojilo, skupno z desetino Ravne na Koroškem, prvo mesto.

Tudi v tej številki glasila ne manjka prispevkov za kulturni kotiček in zabavno stran.

VH

VSI NAJ PRISPEVAJO

Malo je osnutkov zakonov v javni razpravi pri katerih bi se družbeno-politične organizacije in drugi dejavniki v ptujski občini tako dejavno vključili v razpravo kot prav pri osnutku zakona o telesno-kulturnih skupnostih in zakona o sredstvih za financiranje telesno-kulturne dejavnosti. Nosilca te javne razprave, ki mora biti končana do 20. julija, to je do danes, sta občinska zveza za telesno kulturo in občinska konferenca SZDL, ki sta že organizirali javne razprave in smo o tem poročali v zadnji številki Tednika. Bistveni predlogi, ki so bili oblikovani na teh dveh razpravah so predvsem naslednji:

- da se pri republiški telesnokulturni skupnosti formira izravnalni sklad, ki bi zagotavljal, na osnovi solidarnosti, čimbolj enake materialne pogoje delovanja telesnokulturnih dejavnosti na območju vse Slovenije;

- da nerazvite občine, teh je v Sloveniji 11, med njimi tudi Ptuj, ne odvajajo v republiški sklad 0,11 odstotka zbranih sredstev, ampak jim naj ostane vseh 0,39 odstotka sredstev, zbranih iz prispevkov od osebnih dohodkov v občini;

- prispevek za telesnokulturno dejavnost se naj ne obračunava le od osebnega dohodka zaposlenih, temveč naj v ta sklad prispevajo vsi - svobodni poklici, kmetje in tudi zdomci, ki predstavljajo poseben problem, zato se naj poišče način, da bodo tudi ti prispevali svoj delež.

ZAKAJ SAMO OSEBNI DOHODEK?

O osnutkih obeh zakonov je v četrtek 13. julija 1972 razpravljali tudi komite občinske konference

ZKS Ptuj na razširjeni seji, ki ji je prisostvovalo tudi 21 sekretarjev organizacij ZKS. V razpravi so v celoti podprli že oblikovane predloge v prejšnjih razpravah, dodali pa so še nekaj novih predlogov.

Predvsem nastaja vprašanje, zakaj s tem zakonom zopet zbirati sredstva le od osebnih dohodkov zaposlenih, ko že nekaj let govorimo, da tako zbiranje ni pravično. Pri tem so prizadete predvsem tiste delovne organizacije, ki morajo zaposlovati dosti delovne sile, produktivnost pa je nizka. To velja predvsem za kmetijstvo, kjer je značaj dela tak, da ga je treba opravljati ročno in je zato do 3 odstotke bolj obremenjeno kot druge panoge; prav tako pa tudi druge delovne organizacije - z zastarelimi stroji in vrsto dela, kjer ni možna večja avtomatizacija. Nasprotno pa sodobno opremljene delovne organizacije - z avtomatizirano proizvodnjo zaposlujejo malo delovne sile, ustvarjajo pa neprimerno višji dohodek, niso z družbenimi dajatvami tako obremenjene prav zaradi tega, ker te dajatve temelje le na osebnem dohodku zaposlenih.

Zato so na seji komiteja predlagali, da se naj poišče ustrežnejši način zbiranja sredstev za financiranje telesne kulture. Med drugim je bilo predlagano, da se uvede podoben način, kot je uveljavljen za financiranje kulturnih dejavnosti, to je prometni davek. Na ta način bi prispeval vsak, ki kupuje potrošne dobrine in ne bi bilo potrebno predpisovati posebnih prispevkov za svobodne poklice, obrtnike, kmetovalce in zdomce.

Prav tako so se na seji komiteja vpraševali, zakaj z zakonom predpisati, da pripada republiški telesno-

-kulturni skupnosti 0,11 odstotka ali skoraj ena tretjina vseh zbranih sredstev, brez konkretnega programa, za kakšne dejavnosti bo ta sredstva trošila. Predlagali so, da bi bilo ustrežnejše, če bi se občinske, to je temeljne telesnokulturne skupnosti na osnovi samoupravnega dogovora sporazumele, kolikšen delež bodo odstopile republiški skupnosti.

ENOTNA STALIŠČA

Na skupni seji predsedstva občinskega sveta ZSS Ptuj in komisije za samoupravljanje, ki je bila v petek 14. julija popoldne so med drugim prav tako razpravljali o osnutkih obeh omenjenih zakonov in o predlogih, ki so bili dani v prejšnjih razpravah. V celoti so se strinjali z vsemi predlogi in nekatere še podrobneje argumentirali.

Imenovali so tudi posebno komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki telesno-kulturnih organizacij in društev ter predstavniki družbeno-političnih organizacij. Imenovani so bili: Miha Kolarič, Ivo Granda, Oton Polič, Gvido Čepin in Albin Pišek. Naloga komisije je, da zbere vse predloge in pripombe, ki so bile in še bodo dane v javni razpravi ter jih oblikuje v enotna stališča. Z njimi bodo seznanili pristojne republiške organe in tudi zahtevali, da se objavijo v javnih občilih.

V četrtek zvečer je bila razprava o obeh osnutkih zakonov tudi v Markovcih, v naslednjih dneh pa še v Kidričevem in Majšperku. To kaže na izredno zavzetost vseh družbenih dejavnikov v občini, ki ni slučajna, saj je na območju ptujске občine telesno-vzgojna dejavnost močno razvita, čeprav ob zelo skopih materialnih možnostih. F. Fideršek

ŠPORTNE IGRE BISTRISKIH SINDIKATOV

V soboto so se v navzočnosti predstavnikov vseh osnovnih organizacij sindikata, ki so sodelovale v športnih igrah, organizatorjev iger in funkcionarjev občinskega sindikata, zaključile pete igre bistriskih sindikatov. V igrah, ki so se odvijale od jeseni lanskega leta, in so bile v soboto zaključene, je sodelovalo prek 300 članov. Tekmovanja so bila v 7 panogah. Največja udeležba članov je bila iz EMI Poljčane, iz katere je sodeloval v igrah vsak tretji delavec, sledijo EMMI Slov. Bistrica, občinska uprava, Steklarna itd. V športnih igrah je sodelovalo 12 osnovnih organizacij sindikata. Največ uspeha so imeli člani Impola, ki so tudi v skupni uvrstitvi po doseženih uspehih in množičnosti dosegli prvo mesto. Drugo mesto si je priborila OOS EMMI Slov Bistrica (lanskoletni zmagovalec); sledijo EMI Poljčane, Steklarna, občinska uprava itd.

V imenu komisije za rekreacijo in šport pri občinskem sindikalnem svetu je poročilo o poteku iger podal predsednik inž. Franc Šift, ki je med drugim dejal, da z udeležbo ne morejo biti zadovoljni in ob koncu pozval tudi OOS, ki v športnih igrah niso sodelovale, da se vključijo v naslednjih igrah, ki se bodo pričele jeseni.

Prvouvrščene ekipe po posameznih panogah so sprejele prehodne pokale, prve tri pa tudi diplome. Pokale in diplome je izročil predsednik občinskega sindikalnega sveta inž. Viktor Maček.

Zmagovalci v posameznih panogah: atletika - Prosveta, šah - Granit Slov. Bistrica, namizni tenis - EMI Poljčane, keglanje - INTES Slov. Bistrica, odbojka - EMMI Slov. Bistrica, rokomet - Prosveta in streljanje z zračno puško - IMPOL Slov. Bistrica.

PET KOMISIJ ZA STAROSTNO ZAVAROVANJE KMETOV

Na zadnji seji SO Ptuj so med drugimi točkami dnevnega reda imenovali tudi predsednike in podpredsednike komisij za ugotavljanje zmožnosti plačevanja prispevka za starostno zavarovanje kmetov ter predsednika in člane ter njihove namestnike komisije za reševanje pritožb zoper odmero prispevka za starostno zavarovanje kmetov.

Za ugotavljanje zmožnosti plačila prispevka za starostno zavarovanje kmetov je bilo izvoljenih pet komisij. Za predsednike komisije pa so bili izvoljeni naslednji občani: Miran Glušič, inž. agronomije in referent za kmetijstvo pri SO Ptuj; Zvonka Knežević, dipl. inž. gozdarstva in v.d. načelnica oddelka za inšpekcijske službe; Dušan Suhadolnik, dipl. inž. agronomije in referent za kmetijstvo pri SO Ptuj; Civil Šatej, kmetijski inšpektor pri SO Ptuj in Sonja Škrjanec, analitik za gospodarstvo. Za člane komisij pa so bili imenovani: Franc Glažar, referent za skrbništvo; Jelena Letonja, socialna delavka, Milena Medved, socialna delavka Irma Šprah, referent za varstvo odraslih oseb in Vida Toplak, socialna delavka. Po enega člana komisije pa bo določil svet krajevne skupnosti tistega območja na katerem bo komisija delala.

V komisiji za reševanje pritožb zoper odmero prispevka za starostno zavarovanje kmetov pa je bil imenovan za predsednika Franc

Potočnik, dipl. pravnik iz Ptuja. Za člane in namestnike članov komisije pa so bili imenovani: Viktor Pislak, kmet (njegov namestnik je Janez Zampa, kmet); Franc Kranjc, upravnik doma v Muretincih (njegov namestnik je odbornik občinskega zbora, Stanko Žitnik). Za namestnika predsednika te komisije je bil imenovan Franc Voda, dipl. pravnik in načelnik oddelka za državljanske zadeve pri SO Ptuj.

-mn-

TRAKTORSKE BRANE

trodelne, kvalitetne, z vsemi nadomestnimi deli, dobite takoj z enoletnim jamstvom. Cena 2.225 din. Edi Voljč, Ormož, Poštna ul. 1 ali tel. 70027.

SD »TURNIŠČE« JE POTRDILO LANSKOLETNI USPEH

Pred nedavnim so ptujski strelci nastopili na republiškem prvenstvu, kjer so dosegli lepe uspehe.

V streljanju s puško velikega kalibra je bila najuspešnejša ekipa SD »Turnišče«, ki je s 1644 krogi osvojila 3. mesto in potrdila lanskoletni uspeh. Med posamezniki je bil najuspešnejši Stanko Pulko, ki je s 440 krogi zasedel 13. mesto.

V hitrostrelstvu z vojaško puško velikega kalibra je SD »Jože Lacko« osvojila bronasto medaljo in dosegla 198 krogov s 33. zadeti. Med posamezniki je bil najboljši Stevan Stojadinović, ki je z 10. od 10 možnih zadetkov dosegel 65

krogov in zavzel odlično 9. mesto. To je največji uspeh posameznika ptujskih strelcev v tem letu.

V tem letu se je strelstvo naše občine razširilo tudi na mladi rod. Organizirano je bilo pionirsko občinsko prvenstvo, najboljši pa so nastopili tudi v republiškem prvenstvu. Na republiškem prvenstvu so pionirji nastopili v ekipi SD »Jože Lacko« in dosegli tako ekipno, kakor tudi posamezno zavidanja vredne rezultate (Milan Miakar - 204 kroge, Ivan Galun - 198 krogov in Milan Turšek - 176 krogov).

-mn-

Lepi uspehi ptujске garnizije

Sportniki ptujске garnizije so letos nastopili na prvenstvu ljubljanske vojne oblasti in dosegli vidne uspehe. Tekmovali so v rokometu in streljanju. Konkurenca je bila zelo močna.

V streljanju z vojaško puško so z 98 krogi prednosti dosegli prvo mesto. Prav tako so dosegli prvo mesto v streljanju z vojaško puško. Tudi v skupni uvrstitvi so na 1. mestu.

Med posamezniki je bil najboljši kapetan prvega razreda Slavko Jovanovič, ki je bil s 468 krogi prvak področja v streljanju s puščo, medtem ko je stari vodnik Vidosav Todorčič s 443 krogi zasedel 3. mesto. Stari vodnik Stijepan Čakmazovič je z 203 krogi zasedel 3. mesto v streljanju z vojaško puško.

Tako je puščolska ekipa s 76 krogi prednosti v skupnem plasmanu osvojila prvenstvo ljubljanske armadne oblasti in si s tem pridobila zlato medaljo. Med posamezniki je bil najboljši Slavko Jovanovič, v streljanju s puško pa je vojak Dragan Milič zasedel 7. mesto.

NA MLADIH SVET STOJI

Leto je naokrog in spet so tu počitnice, čas za katerega vsi šolarji trdijo, da je v šolskem letu najlepši. In je res najlepši, saj za dva meseca odložiš šolsko torbo, zvezke spraviš na podstrešje, če jih nisi od prejšerne razigranosti že kje zapravil ali raztrgal, knjige pa z malo več spoštovanja naložiš nazaj na knjižno polico, da se bo na njih spet lahko začel nabirati prah.

Na šolo se spomniš le takrat, ko se pomotoma na cesti ozreš na kakšno od šolskega vrisa zdelano zgradbo, ki si v poletnih mesecih nabira moči za jesenski živ-žav.

Osnovnošolci si oddahnejo z dnem, ko dobijo v šoli plačilo za celoletni trud ali morebitno delovno zatišje, srednješolci pa se nehoti spominjajo šolskih dni na počitniški praksi, ko delajo praktično vse tisto, kar so jim med letom strpali v glave.

Ker sem bila pred kratkim še sama med praktikantkami, me je zanimalo, kako se kaj godi na počitniški praksi mojim in našim znancom. Oglasila sem se v zdravstvenem domu v Ptuj, in srečala v pisarni tajništva (tam, kjer sem se lani tudi jaz potila za pisalnim strojem) Marijo Pihler, ki mi je zaupala, da je končala 1. letnik ekonomske šole v Ptuj in da se je za prakso v zdravstveni ustanovi odločila zato,

Marija Pihler

ker jo je zanimalo, kako poteka delo v kolektivu, kjer se prepletata dve osnovni dejavnosti: zdravstvena — v ambulantah in splošna administrativno-upravna v upravi podjetja. Z delom je zadovoljna in tiho je pripomnila, da ji bo kar malo žal, ko bo prišel čas in se bo morala posloviti od sodelavk Ide in Marice.

Vesela je, ker ji radi pomagata in razložita, če se kje kaj zatakne, zato bo odnesla s seboj toliko lepše spomine.

Tudi Ireno Plohi je prinesla v ZD radovednost, kako neki preživi

Marjan Pravdič

osem-urni delaynik njen oče, ki je že dolgo vrsto let zaposlen v ekonomatu. Škoda, ker je ravno sedaj na letnem dopustu, saj bi bila potem njihova pisarna bogatejša za enega člana Plohove družine. Mogoče pa se bo to celo kdaj zgodilo, saj tudi Irene ugaja delo v fakturnem oddelku, pa tudi njene sodelavke so z njo zadovoljne. Ne smem pozabiti, da je Irena maturantka in da jo torej čez slabo leto čaka zrelostni izpit. Zanimalo me je, kaj bo po končani srednji šoli. Skomignila je z rameni in dejala, da zaenkrat ne ve še nič natančnega. Če bo tudi matura šla tako od rok, kot je opravila s tretjim razredom, potem bi bilo pa zares škoda zamuditi priložnost za nadaljevanje študija. Irene želimo vso srečo na maturi in pa pri odločitvi kam po srednji šoli.

Še dve praktikantki imajo v zdravstvenem domu, ki sta prav tako dijakinji ekonomske šole. To je letos prava invazija ekonomcev, ki pa je zares potrebna, saj se v poletnih mesecih nabere v predalih toliko dela, ker se začenjajo dopusti in je v pisarnah mnogo manj ljudi.

Na kratko sem povprašala tudi Jožico, kako ji ugaja praktični del pouka. Tiha kot je, mi je skromno dejala, da ji je vseč, da se je precej

novoga naučila in da je z delom zadovoljna, čeprav ga nikoli ne zmanjka.

Ostala je še samo ena praktikantka, Zinka, ki je tudi novopečeni maturant. Za razliko od Irene in Jožice, dela ona v statistiki in tovarišica Tea je z njo zelo zadovoljna.

Poslovala sem se od Marije, Irene, Jožice, Zinke in njihovih mentorice in krenila naprej proti LES-u, kjer sem srečala znanca iz šolskih „stopnic“, Marjana. Naj vas ne začudi, ko sem napisala iz stopnic, namesto klopi. S Pravdičevim Marjanom sva namreč 2 leti skupaj „planinarila“ v drugo nadstropje v šoli in se torej zelo dobro poznavata. Povedal mi je, da bo še nekaj časa ostal na Lesu potem pa bo še malo nategnil s prostovoljnimi počitniškimi delom. Njegovi sodelavki sta z njim silno zadovoljni, saj pravita, da se vsake nove stvari takoj nauči in jo potem tudi v redu in temeljito opravi. Marjan mi je povedal, tudi to, da na praksi dela vse tisto kar se je med letom v šoli naučil in da se mu zdi, da mu je šola dala dosti koristnega, čeprav je v praksi včasih malo drugače kot piše v knjigah. Marjan se vozi v Ptuj iz Zavrča in mu vožnja vzame precej prostega časa. Kolikor mu ga pa še ostane, pa ga izkoristi za čitanje zgodovinskih romanov, malo pa tudi pomaga staremu očetu pri delu na polju. Sveda pa tudi pridno zahaja na nogometno igrišče in vneto navija za završke „Partizane“. Če bo ostal še v naprej tako vztrajen in dosleden pri svojem delu, ki je za enkrat sicer le počitniško, bo iz njega postal še zelo sposoben pisarniški uslužbenec. Takih pa naša družba potrebuje še in še.

Še ena „žrtev“ mi je ostala, ki sem jo imela v načrtu za ta dan. Tudi to sem našla na Lesu. Predstavila se mi je za Silvo Šamperl, iz Draženc, ki pa za razliko od vseh ostalih ne obiskuje niti ekonomske šole, niti gimnazije, ampak je dijakinja srednje vzgojiteljske šole v Mariboru, kjer je končala že 4. letnik. To sicer ni njena obvezna praksa, ampak se je za delo med počitnicami odločila zato, da bi si zaslužila nekaj denarja. Nemalo sem se začudila, ko sem zagledala bodočo vzgojiteljico v pisarni za pisalno mizo, polno papirjev. Povedala mi je, da jo tudi pisarniško delo veseli in da se je zaradi tega odločila ostati na Lesu do 1. avgusta. Zelo je zadovoljna tudi s šolo, ki si jo je izbrala in pravi, če bi se morala še enkrat odločiti kam po osemletki, bi

izbrala isto. Zanimalo me je kakšna literatura ji je najbolj pri srcu in nasploh, če rada prebira knjige. Prikimala je in mi povedala, da ji je najbolj všeč Pika Nogavička in Knjiga o džungli. Pika ji ugaja zaradi poklica samega, ki si ga je izbrala, saj bo o njenih dogodivščinah lahko

Silva Šamperl

pripovedovala v vrtcu svojim malim prijateljem, ko bo čez eno leto končala s šolo.

Silvi želimo obilo uspeha tudi v 5. letniku in pa to, da bi se čimprej znašla v prijetnem okolju mladega živ-žava.

Vsem sogovornikom se lepo zahvaljujemo za sodelovanje in jim želimo prijetne počitnice, naslednje leto pa vso srečo v šoli.

Tekst in foto: S. Spolenak

Nakupovalna mrzlica v dežju

Skozi okno našega uredništva smo zagledali avtobus, okrog katerega je bila vedno skupina ljudi, ki jih niti goste deževne kaplje niso prestrašile. Prvi trenutek smo pomislili, da je kakšen avtobus z izletniki zašel v slpo ulico in išče izhoda, a smo potem ugotovili, da je avtobus last trgovskega podjetja Tobak iz Ljubljane, ki na terenu prodaja blago nekaterih slovenskih tekstilnih tovarn.

Izkoristili smo priložnost in si malo поблиže ogledali to potujočo trgovino na kolesih, ki je izvabila iz pisarn in delavnic toliko ženskega sveta. Eden izmed trgovcev te nevsakdanje oblike trgovanja je povedal, da tako potujejo po številnih slovenskih krajih in se ustavljajo pred večjimi tovarnami ali drugimi podjetji. Na ta način bolj približajo blago potrošnikom, saj se mnogo žena hitreje odloči za nakup, če je blago takoj na razpolago, kot pa če mora iti popoldan v mesto in v trgovino. Ugodnost pa je tudi v tem, da imajo možnost obročnega odplačevanja.

Čeprav je deževalo, to vseeno ni zmotilo žena, zaposlenih pri proizvodnem podjetju „Olge Meglič“, Tiskarni, ali pri ptujskem Radiu, da ne bi prišle in se na lastne oči prepričale o kvaliteti blaga. Druga za drugo so prihajale in mnoge med njimi tudi kaj kupile.

To je bila kaj pametna zamisel Ljubljančanov, da so omogočili ženam neposreden nakup kar pred njihovimi vrati. Zadnje čase je takšnega načina trgovanja vedno več, saj tako spravijo trgovine blago iz skladišč bolj v promet.

S. S.

Zatiranje krompirjeve plesni ali fitoftore

Če bomo hoteli pridelati dovolj krompirja za prodajo in za krmo, bomo morali tudi julija škropiti krompirjeve nasade s kemičnimi pripravki za zatiranje kolodarskega hrošča in krompirjeve plesni. Zadnje dni je vreme nadvse ugodno vplivalo na razvoj krompirjeve plesni, tako da je nujno poškrpiti vse rane, srednje rane in pozne sorte krompirja.

Krompirjeva plesen je glivična bolezen, ki se pojavlja na krompirju največ v vlažnih in toplih poletjih s tako silovitostjo, da je pridelek občutno zmanjšan, včasih celo uničen. Bolezen, se pojavlja konec junija in julija. Na spodnjih listih so črno-rjave pege, ki se začenjajo največkrat od vrha in ostalega roba lističev. Na spodnji strani listov so rjave pege obrobline z belim

puhom ali plesnijo. Pri trajno mokrem vremenu, kot je bilo v zadnjih dneh, se bolezen močno širi okoli prvotne okužbe. V dežju se trosi izpirajo iz zelenih delov rastlin in okužijo tudi gomolje. Močno napadeni gomolji propadejo, z manj napadenimi pa v drugem letu lahko zopet bolezen razširimo, če jih sadimo. Napadene gomolje poznamo po sivorjavih, malo utrditih lisah na lupini. Pod lupino je meso porjavelo v obliki nepravilnih lis, ki jih vidimo, ko gomolj prerežemo. Skozi napadeno lupino prodirajo v notranjost gomoljev gnilobne bakterije, zaradi katerih v skladišču krompir gnije. Bolezni so najbolj podvržene zgodnje in srednje pozne sorte krompirja. Krompirjevo plesen preprečujemo z večkratnim pravočasnim škropljenjem. Škropili bi naj

vsakih štirinajst dni, pri čemer je seveda pomembna občutljivost sorte za to bolezen in vreme. Treba je upoštevati napoved protifitoforne službe, ki jo objavlja tisk in RTV. Proti krompirjevi plesni škropimo z fungicidi. Za enkratno škropljenje enega hektarja potrebujemo enega naslednjih fungicidov: dater, ki preprečuje napad bolezn na gomoljih — 1,5 do 1,8 kg, Dithane M-45 — 2,5 do 3 kg, antracol — 1,5 do 2 kg, cuprablau Z — 4 kg, bakrovo apno 50–6 kg, bakrovo apno 25–12 kg itd.

V juliju se razvije že drugi rod ličink koloradskega hrošča. Zatiramo jih z naslednjimi pripravki: zlatica despirol — 300 gr/ha, servin — 1,5 kg/ha, unden 50–0,50 kg/ha, birlane — 9,75 l/ha, elocron WP-1 kg/ha, dimecron — 1,5 l/ha itd.

Še: »Kri na njegovih rokah«

Tovariško pismo Jožetu Rakuši

SPOŠTOVANI TOVARIS RAKUŠA!

V Tedniku št. 23 z dne 22. junija letos ste se na dolgo in široko razpisali o primeru Josefa Koube, obregnili pa ste se tudi na nekatere moje trditve v zvezi z njim. Pravzaprav ste meni posvetili skoraj večjo pozornost kot vojnemu zločincu Josefu Koubi, čeprav bi bržkone moralo biti obratno. Pa nič zato! Škoda je le, da te zadeve niste obravnavali v Tedniku kakih 6 let in 9 mesecev prej, kajti v tem primeru bi Josef Kouba ne bil več v službi pri avstrijski kriminalistični policiji.

Če ste, tovariš Jože Rakuša, kvalificiran strokovnjak v pravnih zadevah, ne vem, najbrže pa ste, ker bi mi sicer ne upali dajati lekcij iz pravnih pristojnosti. Vem pa zato zanesljivo, da se imate za neke vrste novinarja, zato bi bržkone že morali poznati „novinarske pristojnosti“. Vedeti bi, denimo, morali, da ni stvar novinarja opravljati policijske in preiskovalne posle, temveč da je delo novinarja predvsem informirati javnost. In to sem v zvezi z nekdanjim gestapovskim šefom v Ptujju Josepom Koubo tudi storil. Opozoril sem javnost, da človek, ki je bil soudeležen pri uboju narodnega heroja Jožeta Lačka, ki ima na vesti mnogo naših ljudi, še vedno nemoteno živi na Dunaju. Kaj več pa ni bila moja naloga.

Kaže, da to moje opozorilo nekaterim ljudem preprosto ni in ni bilo všeč. Ne vem, morda tudi vam ni, toda to sploh ni važno. Mnogo važnejše je, kako in na kak način skušate omalovaževati moje opozorjanje na zločinca Josefa

DARUJTE SVOJO KRI

Pri občinskem odboru Rdečega križa Ormož se te dni pripravljajo na veliko krvodajalsko akcijo, ki bo v dneh od 27. do 29. julija v prostorih osnovne šole Ormož. Občinski odbor organizira akcijo skupaj z osnovnimi organizacijami Rdečega križa Hermanci, Vinski vrh, Miklavž, Ivanjkovci, Žerovnica, Lahonci, Tomaž, Rakovci, Bresnica, Podgorci, Velika Nedelja, Sardinje, Cvetkovi, Lešnica, Ključarevci, Litmerk in Ormož. Vsi skupaj si letos še posebej prizadevajo, pridobiti med krvodajalce čim več voznikov motornih vozil. Vsakdo, ki želi darovati svojo kri, se lahko prijavi pri svoji organizaciji Rdečega križa ali pa pride na odzvem brez prijavnice v osnovno šolo Ormož vsak dan od 27. do 29. julija, med 6. in 14. uro.

Količina krvi, ki jih za svoje delo potrebuje zdravstvena služba Slovenije, že presega 20.000 litrov na leto. Tudi vaše sodelovanje v tej humani akciji bo zagotovilo potrebne količine krvi, da bodo ob pravem času in v zadostni količini na razpolago slehernemu, kadarkoli jo bo potreboval.

Koubo in na nedejavnost nekaterih Ptujčanov v zvezi z možnostjo, da bi ga spravili pred sodišče. Človek dobi vtis, da ste se potrudili tu in tam svoje besede zasukati tako, da bi pri bralcih vzbudile zasmeh. Reči moram, da vam je to ponekod res uspelo, le da sta se pri besedi „zasmeh“ izgubili črki „z“ in „a“. Kajti kaj naj stori človek drugega, kakor da se prirčno nasmeje ob vaši ugotovitvi, da je okrožni tožilec pričel decembra 1967 postopek v zvezi z Josepom Koubo NA ZAHTEVO AVSTRIJSKIH OBLASTI. Tako torej in zdaj vas (brez smeja) vprašujem, Jože Rakuša: kdo je bolj – ali bi moral biti bolj – zainteresiran, da bi bil Josef Kouba kaznovan – mi Jugoslovani, oziroma Slovenci, oziroma Štajerci, oziroma Ptujčani, ali pa Avstrijci? Zakaj je bilo treba čakati na „zahtevo“ avstrijskih oblasti polni dve leti in tri mesece od dne, ko smo zvedeli, da je človek, ki je na JUGOSLOVANSKI listi vojnih zločincev in ki je pobijal SLOVENCE, živ in zdrav ter da v miru dela na Dunaju? Zato, tovariš Jože Rakuša, ponovno in javno vprašujem: KAJ SO STORILI FUNKCIONARJI ZVEZE BORCEV, OBCINSKE SKUPŠČINE, UJV, SZDL IN ZKS v Ptujju od 25. septembra 1965 ko je bilo na prvi strani Večera z mastnim tiskom objavljeno, da je bil Kouba odkrit – kar pa, sodeč po vašem pisanju, tedanjim predsednikom občinskega združenja Zveze borcev NOV Karel Zmave niti opazil ni! – do decembra 1967, ko je začel okrožni tožilec „na zahtevo avstrijskih oblasti“ postopek? Ali pa ste, tovariš Jože Rakuša, morda res tako naivni, in mislite, da so pričeli Izraelci z lovom na Eichmanna na argentinsko zahtevo, Francozi pa so pričeli postopek za izročitev Klausu Barbieja na bolivijsko zahtevo? Ne, take naivnosti vam, Jože Rakuša, kljub vsemu ne pripisujem!

Vidite, tovariš Rakuša, ne gre vedno mešati pristojnosti tožilstva in preiskovalnih organov z dolžnostmi množičnih in družbenih organizacij. Recimo bobu bob in zapišimo: sedemindvajset mesecev v Ptujju nihče niti s prstom ni mignil, da bi prejel Josef Kouba zaslužen kazni! Saj ne trdim, da bi bila intervencija zanesljivo uspešna, toda dolžnost tedanjih dejavnikov (le nikar ne mešajte v to „ubogih“ Ptujčanov, torej širok krog občanov, ker veva oba, da gre samo za posameznike) je bila vsaj nekaj storiti, nekaj poizkusiti, zahtevati od sekretariata za zunanje zadeve, da TAKOJ ukrepa, pozanimati se na okrožnem tožilstvu, če je sprožen postopek in tako dalje in taknaprej – storjenega pa ni bilo nič, čisto nič! Tudi zdaj se – kot kaže – stvari zelo počasi premikajo, ko pa ni nikjer mogoče najti pravih prič. (O, ti poredni Josef Kouba ti, kako si lahko Ptujčane tako grdo prijel med vojno, ko so pa vsi tako dobri po srcu, da radi pozabijo na tegobe in muke, pa so zdaj le še Avstrijci tisti, ki „zahtevajo postopek“...?)

K vašim namigovanjem, tovariš Jože Rakuša, pa samo tole: prav

nič ni bilo treba pisati klicajev v oklepaje, kjer navajate dvome v resničnost mojih izjav o telefoniranju v Ptuj. Jaz osebno sem telefoniral v Ptuj in to ne le dan ali dva po objavi v Večeru (govoril sem z nekom na občini – ali je bil tajnik, podpredsednik ali predsednik se po sedmih letih kajpak ne morem spomniti – in z uslužbenecem uprave javne varnosti) temveč še kakšna dva meseca pozneje. Pa mi niti to, kot sem že povedal, ne bi bilo treba. Da se je ob zaslišanju tovarišice iz Ptuja, ki se je na Dunaj peljala iz Maribora, v pisarni šefa II. oddelka za kratek čas pojavil prosluli zločinec (ne da bi sploh vedel, za kaj gre) še danes odločno trdim, čeprav je to za jedro problema okoli kaznovanja Josefa Koube povsem brez pomena.

Veste, tovariš Jože Rakuša, že stari slovenski pregovor pravi „Če stopiš mačku na rep – zacvili...“ Tako je bilo tudi tokrat. Le da tisti

maček niste vi, kakor tudi rep, na katerega sem stopil ni bil vaš. Ne, ti mački so starejši in zato bolj prebrisani. Ne sedijo v Ptujju v Vošnjakovici ulici št. 5, temveč, kot domnevam, kje na Trgu MBD ali na Srbskem trgu. In ti mački so vam bržkone pokazali kremplje, pa ste se ustrašili in napisali tisto, kar je natisnjeno v 23. številki Tednika na 5. strani.

Da ne pozabim: s tem pismom je zame polemika zaključena, ne glede na to, če bi vas morda še zaskominalo, da bi jo nadaljevali. Če se je zadeva – da bi krvavoroki zločinec Josef Kouba vendarle prejel zaslužen kazni – premaknila le za en sam milimeter (in mislim, da se je) je bil moj cilj dosežen. O tem, kaj smo zaradi nemarnosti nekaterih zamudili od 25. septembra 1965 do decembra 1967 (in morda še kasneje) pa naj preišljajo tisti, ki jih to zadeva! Prejmite lep pozdrav!

BRANKO SENICA

SPOŠTOVANI TOVARIS SENICA,

naj ob rob vašemu današnjemu pisanju navedem nekaj misli.

Po vašem mnenju bi torej morali Ptujčani, na čelu s predsednico občine, najeti 1965. leta helikopter in Josefa Koubo na Dunaju ugrabiti. Tako so storili Izraelci z Eichmannom. Pozabljate, da je med prvimi in drugim velika razlika, pa tudi Izraelci so, preden so šli na lov za vojnim zločincem, imeli zoper njega tehtne in oprijemljive dokaze. Kdo jih ima zoper Koubo? Mogoče vi? Vsi tisti, ki ste pričeli hoditi po sledovih vojnega zločinca Josefa Koube, ne da bi prej zbrali vse podatke in dokaze zoper njega, ste se temeljito osmešili pred Wiesenthalom in vam je žal, da tudi drugi niso šli po vaših stopinjah.

Upam, da ste toliko samokritični, in še naprej razmišljate o primeru Josefa Kouba, saj menda veste, da ste med tistimi, ki jih to zadeva. Pripeti si medaljo in reči: „Jaz sem storil vse“, je kaj lahka reč. (Vidim, da sem zamudil enkratno prilžnost. Samo šest let in devet mesecev prej bi se bil moral spraviti zraven.) Kljub temu, da sem samo „neke vrste“ novinar, bi takrat, recimo pred sedmimi leti da bo lažje, stvari postavil drugače, kot ste to storili vi. Prepričan sem, da mi po sedmih letih ne bi bilo treba ponovno opozarjati javnosti, kot se je zgodilo vam. Vi ste, tovariš Branko Senica, opravili svojo novinarsko reč dvakrat: prvič leta 1965 in drugič leta 1972 – skoraj sedem let pozneje. Ves ta čas je vaša, v zadnjem času spet napeta, novinarska zavest popolnoma zatajila. Zakaj niste, denimo, takoj po nekaj mesecih ponovno opozorili na problem in informirali javnosti takrat, ko je bila zadeva še aktualna in ko so v Ptujju na sedežih političnih organizacij in občinske skupščine še bili isti ljudje. Mogoče bi, tovariš Branko Senica, po enem letu še vedeli s kom ste se pogovarjali na občini, po sedmih letih pa je to res nemogoče. Vseh sedem let niste kot novinar, kaj šele kot zaveden Jugoslovian, storili ničesar, da bi bil Kouba prijet. V vašem primeru odpade tudi izgovor, da niste bili obveščeni; kamenje pa lahko meče samo tisti, kdor je brez krivde.

Zastran vašega pisanja, tovariš Branko Senica, o prebrisanih mačkah, ki bi me naj s svojimi hudimi kremplji tako prestrašile, da sem (po vašem mnenju) v 23. številki

Tednika na 5. strani celo mijavkal namesto njih, vam moram povedati, da v zgradbah na Srbskem trgu ali na Trgu MDB nimam stare mame ali birmanskega botra, da bi se tako „po mačje“ zavzemal za njih. Šlo je za preprosto resnico, za tisto, ki ste jo lahko prebrali v 23. številki Tednika na 5. strani. Vidite, tovariš Branko Senica, tudi tokrat ste vstrelili mimo. Do tistega, kar je natisnjeno v 23. številki, ni prišlo po naročilu, ampak na osnovi pogovora našega uredništva. Sami pa ste že ugotovili, da v Vošnjakovici 5 ne sedijo tisti „strašni mački“.

Ali je bila Elica Dolenc (rojena Strafela) na Dunaju soočena s Koubo ali ne res ni bistveno vprašanje, vendar pa je dokaz več, kakšen namen ste, tovariš Branko Senica, imeli pri pisanju svojih sestavkov in v izjavah za pisanje drugih. Človek, ki ni novinar „neke vrste“, lahko opozarja na problem na več načinov. Vi ste izbrali takšnega, ki ne vodi k odkrivanju vojnega zločinca, ampak k iskanju „hudih mačk“, ki pa, verjemite, le niso tako hude, sicer bi vas že opraskale.

Vem, vse moje „mijavkanje“ pa vaše „čivkanje“ pravzaprav nič ne pomeni. Midva se lahko „obdelujeva“ po mili volji, Kouba se sprehaja po Dunaju, Ptujčani pa imajo, po vašem pisanju, maslo na glavi; to so dejstva, zato tudi jaz vprašujem

PTUJČANE

takratne funkcionarje: Lojzko Stropnikovo – predsednico občine, Branka Bračka – sekretarja OK ZKS, Franja Rebernaka – takratnega predsednika OK SZDL, Simona Pešča – predsednika OSS, Karla Zmavca – predsednika ZZB in Stanka Lepeja – predsednika OK ZMS, zakaj niste vi in vaše organizacije storili ničesar, da bi bil vojni zločinec Kouba prijet. Zakaj ste ob vsem pisanju in očitkih, ki padajo na vas, tako čudno tiho? Se vam mogoče ne zdi vredno? Tovariš Branko Senica meče v vas kamenje, pa sam ni brez krivde, vi pa, upam brez krivde, ne upate ali nočete pobrati kamna? Ste brali tisti Večer iz leta 1965, kjer je bilo „z mastnim tiskom objavljeno, da je bil Kouba odkrit.“ Ne! Mogoče pa se kdo od vas spomni, kako je bilo s telefoniranjem? Kdo je brez krivde, naj prvi vrže kamen!

JOŽE RAKUŠA

ČE DIJAK NA RAJŽO GRE ...

(nadaljevanje)

Če se prav spomnim, smo prišli v prejšnji številki do Jajca in smo si ga tudi že ogledali. Po napornem fotografiranju smo spet pobrali šila in kopita, osedlali svoje sedeže v avtobusu in se podali na pot proti Travniku. Po nekaj kilometrih tresljajih smo se znašli v (na) Travniku. Mimogrede povedano, to ni noben zelen travnik, na katerem bi zagledali kakšno motorizirano konjsko vprego, ampak so imeli tu bosanski vezirji svoje središče, sultanu Sulejmanu na čast pa so zgradili džamijo, za katero trdijo, da je najlepša v vsej Bosni.

Na kratkem sprehoju po travniških ulicah smo v izložbah knjigarn zagledali dela Iva Andrića, prvega jugoslovanskega Nobelovca, ki se je rodil prav tu. Spomnili smo se Travniške kronike, Mosta na Drini in drugih Andrićevih del in že smo morali naprej. Vsi smo že nestrpno pričakovali, kdaj se bomo ustavili v Sarajevu, glavnem mestu Bosne in Hercegovine, zato smo si izvir Bosne, ki priteka izpod planine Igman ogledali le bolj površno, v

dve kulturi, mesto, kjer se na eni strani še vedno pojavljajo mali obrtniki v obrtniško-trgovskem centru na Baš čaršiji, nekaj ulic vstran pa se že čuti utrip modernega življenja s hrupnim prometom, z visokimi stavbami, z izložbami polnimi blaga, ki se ponoči bahavo postavljajo pred sprehajalci.

V zgodovinskih virih se Sarajevo prvič omenja kot Vrh Bosna in to v 10. stoletju. Po prihodu Turkov so ga preimenovali v Bosna Saraj, mnogo pozneje pa v Saraj-evo, kar bi naj pomenilo polje okoli dvorca (saraja).

Se preden smo prispeli v Sarajevo, smo izvedeli vse najpotrebnejše o mestu in njegovi zgodovini. Odpravili smo se najprej v dom počitniške zveze, kjer smo dobili vsak svoje prenočišče. V eni sobi nas je bilo tudi po 8. Spali smo pa v nadstropjih. Brez kakršnih koli prerekanj smo si razdelili prenočišča. Ta „debeli“ smo ostali v „prtiličju“, tisti z manj kilogrami pa so splezali v „nadstropje“. Svoje želodce smo šli napolniti v obrat družbene prehrane, kjer smo dobili

„kofetarji“ so prišli prav na Baš čaršiji na svoj račun, saj so si lahko privoščili pravo „tursku kafu“, ki je zares dobra.

Kar težko smo se ločili od vsega polnih stojnic in odšli nazaj k avtobusu, kjer smo imeli zbirališče. Tam se je šele začelo pravo mešetarjenje. Ta je kupil to, drugi ono in nista se mogla dogovoriti, kje je kdo irtaknil tako „frajersko stvar“. Da ne pozabim povedati, „handlali“ smo seveda tudi, ker kakšni bodoči trgovci bi pa bili, če bi takoj pristali na postavljeno ceno. Pa izgleda, da se bo nekaj iz nas, saj smo marsikoga pripravili, da nam je dal kakšno stvar skoraj po polovični ceni, čeprav je bilo se to včasih drago, pa smo se tolažili s tem, da smo nekaj prinesli s sarajevskega „Ponte rossa“.

Radovedno smo se ozirali za redkimi domačini, ki so se po ulicah sprehajali v narodnih nosah. Ženske so se tudi že modernizirale in hodijo z odkritimi obrazi. Značilne zanje so dimije, dolge ženske hlače, ki so zelo nabrane.

Moderna doba je marsikaj izpodrinila in spravila na varno v pokrajinski muzej, ki smo si ga ogledali še pred kosilom. Presenečeni smo bili nad bogatimi arheološkimi najdbami iz najstarejših geoloških dob. Prijazna vodička nas je seznanjala z razstavljenimi izkopanimi in nam razlagala njihovo zgodovinsko vrednost. Mnogo znakov nekdanjega življenja so našli v Ilidži, Butmiru in drugih bližnjih krajih. V muzeju imajo tudi etnografsko zbirko, naravoslovni muzej, v katerem smo srečali najrazličnejše živali, ki so kot žive samevale v steklenih omarah. Navdušeni smo bili nad živopisano zbirko metuljev in komaj smo si lahko vse površno ogledali, že nas je začel priganjati čas, tako da smo se le s težavo ločili od zgradbe, ki skriva v svoji notranjosti toliko čudovitih stvari obenem.

Po kosilu smo malo počivali v domu, ob treh popoldne pa smo šli na bližnji hrib Trebevič, na katerega smo se peljali z žičnico. Malo smo občudovali toplo sarajevsko sonce, malo pa smo preizkusili tudi bosansko „kišu“, ki je prav tako mokra kot naš dež, le da smo mi naše „marele“ zaradi udobnosti pustili v potovalkah. Iz gondole smo opazovali svet pod seboj in videli še visoko v hribih hiše, do katerih vodijo ozke potke, po katerih bi mi verjetno nikamor ne prišli, ki smo navajeni le asfaltu. Ozirali smo se

Minaret na džamiji, s katerega se vsak dan oglašajo hodža in kliče Alaha.

tudi na muslimansko pokopališče, katero bi si naj ogledali tisti, ki pri nas tekmujejo, kdo bo postavil lepši in dražji spomenik.

Zvečer smo se po izdatni večerji — brez solate seveda, odpravili malo po Sarajevu in smo iz avtobusa spoznavali nožno življenje te prestolnice.

Prespali smo drugo noč v Sarajevu in v četrtek zjutraj spet vzeli pot pod noge. Se zadnjič smo se ozrli na športno halo Skenderijo, ki smo si jo v sredo tudi ogledali, in že je avtohus odbrzel proti morju. Po serpentinasti cesti smo se povzpeli proti Boračkemu jezeru, kjer smo zajtrkovali, nato pa smo se morali po isti poti vrniti v Konjic. Včasih smo se že videli, kako drvimo v prepad, pa smo se vedno po zaslugi odličnega soferja izmaknili globljinam pod nami. Mimo nas sta odbrzela Konjic in Jablanica, bežno smo si ogledali Mostar in po nekaj vročih kilometrih smo se ustavili v Metkoviču. Kar ob cesti smo zagledali stojnice z marelicami in breskvami in že smo se postavili pred nje in si po 6 din za kilogram privoščili polne vrečke tega okusnega sadja.

Po izdatnem kosilu za svoj denar smo zavili čisto zares proti morju. Kako se je odvijalo naše maturantsko popotovanje ob morju, pa preberite v naslednji številki.

Nadaljevanje prihodnjič
S. S.

Muslimansko pokopališče, katerega si naj gredo ogledati vsi tisti, ki tekmujejo, kdo bo postavil lepši in dražji spomenik.

Ilidži, nekaj km pred našim ciljem za prvi dan pa smo utrjeni posedli v sedeže pred neko zdraviliško restavracijo in čakali na natakarice. Prišle so, nas postregle in ko smo zahtevali račun, nam je za hip zaprlo sapo. Kot dobri patrioti smo namreč naročili Radensko (ki je znana tudi pri njih), pa smo potem nič kaj patriotsko pogledali, ko nam je za liter te zdravilne tekočine zaračunala okroglih 5 din. Vendar je bila prehuda in nismo se spuščali v razmišljanje, koliko steklenic bi dobili za ta denar doma, kjer stane liter okrog 1,35 din.

Vožnja proti Sarajevu je hitro minila, saj smo vso pot nestrpno čakali, kaj bomo videli v glavnem bosanskem mestu, ki leži na bregovih Miljacke, prav tam, kjer ta reka preide iz klisure v kotlino in se nato razširi na Sarajevsko polje. Kot mesto obstoja že od začetka 16. stoletja, v katerem je doseglo tudi svoj največji vzpon. Ostanke te dobe so vidni v Baš čaršiji, džamijah, ki jih je v Sarajevu še danes okrog 100 in med katerimi je najlepša Begova džamija iz l. 1531. Posebnost so tudi turški grobovi. Sarajevo je namreč mesto, kjer se prepletata

izdatno večerjo, pogrešali pa smo zelenjavo, saj samega krompirja ali pa testenin mi Slovenci ne znamo otepiti.

Prva noč je hitro minila in v sredo zjutraj smo se spočiti in polni energije odpravili na zajtrk, nato pa z avtobusom na ogled mestu. Vsi smo nestrpno čakali, kdaj bomo zagledali pisani vrvež na Baš čaršiji, katero si je vsak po svoje razlagal. No, dočakali smo tudi to naše prvo srečanje z Orientom in naše oči se niso mogle nagledati najrazličnejših izdelkov, razstavljenih kar na ozkih ulicah. Od filigranskih okraskov, ki so pritegnili našo največjo pozornost, smo romali k torbarju, si ogledovali pasove, torbice, mošnjčke, nekateri so si poskusili „namontirati“ mokasine, drugi spet opanke, temu je ugajala dolga izrezljan pipa, oni je brenkal na gusle, vsi pa smo želeli za kar najmanj denarja odnesti vse kar nam je ugajalo. Spominki so kar deževali v potovalke, denarnice pa so vedno bolj hujšale. Dobro, da je bilo ob 11. uri dopoldne konec z našo nakupovalno mrzlico, saj bi sicer lahko že kar iz Sarajeva odpotovali domov po več denarja. Nekateri

Mlin ob Boračkem jezeru.

Naše mesto

Vedno večji promet

Pred kratkim so se sestali člani sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu skupščine občine Ptuj. Na tem sestanku so sprejeli program dela za tekoče leto. Glede na obstoječe možnosti je bil svet mnenja, da se člani lotijo naslednjih nalog:

1. Pričeti z aktivno prometno vzgojo na vseh šolah takoj v začetku novega šolskega leta.

2. V organizacijah AMD in v društvu združenja šoferjev in avtomobilnikov poživeti prometno vzgojo med člani, v AM-društvih pa vplivati, da se formirajo krožki pionirjev in ustanovljati podmladke pionirjev v teh organizacijah.

3. Organizirati posvetovanje prosvetnih delavcev, ki poučujejo cestno prometno vzgojo v osnovnih šolah. Vse šole zainteresirati za večjo uporabo filmov o prometu.

4. V izložbenih oknih prikazati slike cestno prometnih nesreč iz področja naše občine. Sporedno s tem ugotoviti možnosti postavitve izložbenega okna ali celo panoja na novi avtobusni postaji.

5. Ugotoviti kritična mesta avtobusnih postajališč na cesti Maribor-Ptuj-Zavrč in Ptuj-Ormož, ter na drugih cestah, ker je prav ustavljanje avtobusov kritično zaradi ostalega cestnega prometa. Z avtobusnimi podjetji in krajevnimi skupnostmi pristopiti k urejanju postajališč.

6. Pospešiti ureditev cestne signalizacije v našem mestu s svetlobnimi znaki. Najprej ugotoviti možnosti postavitve semaforjev v križišču na trgu Svobode in pred železniškim prehodom na Ormoški cesti.

7. Predlagati šolskim vodstvom v Ptuj, da z novim šolskim letom, pomaknejo pričetek šolskega pouka na 7,30 uro v izobilno močne prometne konice ob 7. uri zjutraj.

8. S podjetji za vzdrževanje cest je potrebno skladiti ureditev cestne signalizacije in drugih

izboljšav na cestišču. To so predvsem signalizacije na Osojnikovi cesti, izhodi šol, nujno potrebni so novi parkirni prostori in podobno.

9. Pospešiti pripravo predloga odloka o javnem redu in miru, ter v odlok navesti red v cestnem mestnem prometu.

10. Organizirati predavanje o cestno prometnih predpisih za občane prek delavske univerze in predvajati filme o prometu.

Za realizacijo tega programa dela je potrebno imenovati dodatne komisije:

1. Komisijo za promet in vzgojo na šolah.

2. Komisijo za tehnično (strokovno) urejanje cestnega omrežja.

3. Komisija za splošno prometno vzgojo.

V komisijo za promet in vzgojo na šolah so bili imenovani naslednji člani: Ladislav Štumberger — predsednik, člani: Rasto Vastič, Franc Langerholc, Ivan Šumandl in Jože Korošec.

V komisijo za tehnično urejanje cestnega omrežja so predlagani naslednji člani: Marjan Mesarič — predsednik, člani: Jakob Divjak, Franc Hajduk, Milan Rosič in Jože Štumberger.

V komisijo za splošno prometno vzgojo so predlagani naslednji: Viktor Kranjc — predsednik, člani: Franc Verlič, Rudi Novak, Milan Zupanc in Mirko Mohorič.

Ker je program dela sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu zelo skrbno pripravljen, pričakujemo, da bo kmalu prišlo do realizacije posameznih nalog.

V našem parku ob Dravi opažamo, da je vedno več kolesarjev, motoristov, mopeditov in celo avtomobilistov, ki se vozijo po poteh parka ter motijo pri tem naše starejše ljudi — upokojence in starše z malčki. Ponovno opozarjamo vse kršitelje, da bomo pričeli, prijavitelj vse storilce ter predlagati stroga kaznovanja.

30-letnica ustanovitve Slovenskogoriške čete

(14. nadaljevanje)

BOJ V MOSTJU

Po nemškem poročilu sodeč je četo obkolilo 62 Nemcev iz Ptuja, to je štirje poveljniki obkoljevalnih skupin, šest pomožnih poveljnikov, okrajni orožniški poveljnik in kot opazovalec sam landrat Bauer ter 50 oboroženih mož. Če odštejemo landrata, je imela skupina 6 gestapovcev, 12 policistov HIPO in 43 orožnikov iz Ptuja. Koliko orožnikov se jim je pridružilo v Slovenskih goricah ni znano. Po zasedbi na orožniških postajah v občinah Desternik, Trnovska vas in Juršincih, bi se ptujskim napadalcem lahko pridružilo 10 do 15 orožnikov v Slovenskih goricah; če bi pa pobrali vse, pa skoraj tudi 20. Tako bi stiskalo v klešče malo partizansko skupino desetih borcev kar osemdeset sovražnikov. Tudi oborožitev sovražnika je bila za partizane usodna, kajti partizani so premogli le puške, ročne bombe in pištole, Nemci pa poleg tega še strojnice.

Domnevamo, da je Hofbauerjeva skupina hitela proti cilju po ovinku skozi Desternik in Vintarovec zato, da pobere na poti orožnike, ki so jih na tej poti morali čakati.

Kakor pravi nemško poročilo o bitki pri Mostju, so Nemci naleteli na partizane okrog pol sedmih popoldne. Ko se je približal tedaj Fahrnejevi skupini član OK KPS, Franc Kramberger, ga je zadela krogla. Bil je prva smrtna žrtev v partizanskem boju v Mostju. Poročilo navaja, da so se morali Nemci plaziti skozi vodne kotanje in se izogibati strelom izza dreves, ki so krila partizane. Posamezne skupine napadalec so se prebijale skozi odprte jase, močvirje, grmičevje in gaje. Partizani so se trdovratno branili, pravi poročilo in streljali na Nemce iz pušk in pištol.

Streljanje na obeh straneh je donelo že dobro uro, ko so Nemci na močvirnem travniku ob Pesnici tesno obkolili del partizanov.

Nemci so tedaj pokončali tri partizane, ki so se krili v močvirni

kotanjah na vzhodnem obrežju Pesnice. To so bili Alojz Zavec, Vinko in Kostja Reš.

Nemško poročilo navaja dalje, da so Nemci na pohodu naleteli na taborišče banditov, kjer niso našli nobenega, pač pa deset dobro naloženih nahrbtnikov z obleko in hrano.

Dalje čitamo v poročilu, da je napad trajal do približno 20. ure in 30 minut. Nemci so ujeli Janeza Pukšiča, Ivana Čeha in Karla Stojka. Trije so se iz boja rešili skozi gosto razraščeno močvirje proti severozahodu. To so bili Jože Lacko, Franc Osojnik in Mirko Reš. Stojko Drago je bil hudo ranjen in je umrl naslednjega dne v ptujski bolnišnici.

Na strani orožnikov in policistov so padli v boju: orožniški poveljnik in vodja žandarmerijskega oddelka Ptuj-Zg. Breg, Franc Fahrner in okrajni policijski načelnik, Hans Ruffauf, dodeljen Greco-Ptuj. Hudo ranjen je bil poveljnik in vodja orožniškega oddelka občine Ptuj Jožef Juroscowitz. Pri skoku čez vodni jarek se je na levi nogi poškodoval orožnik Herbert Tschortner.

Landrat zaključuje svoje poročilo takole: „Ob zaključku boja, ko se je že mračilo, sem uredil prevoz padlih in ranjenih tovaršev v mesto. Tudi mrtve in ujete bandiete smo transportirali na postajo gestapa v Ptuj. Javljam, da je napad uspel, ker smo imeli takoj pri roki avtomobile za prevoz naših oboroženih sil.“

Nemško poročilo o bitki pri Mostju, 8. avgusta 1942, je najtočnejši vir o zadnji bitki slovenskogoriških partizanov. Zelo dragocena izjava o bitki pri Mostju je tudi Osojnikova, ki jo je dal ptujski okrožni sekretarji KP, Mimi Kovačevi-Barčki, ko se je ranjen v noge le podal že 9. avgusta na javko članov okrožnega komiteja v gozd nad Vičavo pri Ptuj, kjer sta se z Barčko sešla. Od Osojnika je zvedela o hudih trenutkih poslednjega boja slovenskogoriške čete.

Dalje prihodnjč
V. R.

NA VAŠA OKNA VEČ CVETLIC

Krajevna skupnost Ptuj je prevzela v opravljanje skoraj vse ulice in parke ter zelenice v zgodovinskem mestu ob Dravi. S tem se je krajevna skupnost tudi obvezala, da bo skrbela za čim lepši videz našega mesta. Jasno pa je, da bomo morali za tako ureditev mesta skrbeti vsi in ne samo tisti, ki so za to zadolženi.

Mar ne bi naše mesto bilo mnogo privlačnejše, če bi bile na vseh oknih cvetlice in drugi okrasi, kot je na primer v enem delu Jadranske ulice. Kako čudovit bi bil pogled na okna stanovanj nam kaže slika sama.

-mn-

ŽALOSTNO A RESNIČNO

V eni izmed bližnjih vasi je živel reven kmetič, že bolj v letih. Vse življenje je garal in si prigaral majhno kmetijsko, nekaj oralov zemlje in dve kravici. Ker je želel prihraniti denar vsaj še za eno mlekarico, se je odločil, da bo spravil vsak dinar in v nekaj letih prištel dovolj denarja. In res. Nosil je skupaj dinar za dinarjem, ter ga skrival v hlevu za tramom. Tam se mu je zdelo najbolj varno in prepričan je bil, da mu ga tam ne bo nihče ukradel. Nekega dne, ko je spet hotel dodati nekaj prihrankov, je zaman tipal za tramom, denarja ni bilo nikjer. Prestrašen se je začel ozirati naokrog in iskati izgubljene bankovce. Ni jih bilo, pa če je prebrskal ves hlev. Ko je pogledal tudi na tla, je ves obupan opazil, da je med hlevskim gnojem tudi nekaj papirja. Sklonil se je in obupan spoznal, da mu je denar padel izza tramu in ga je njegova najljubša krava Li ska lepo počasi prežvekovala.

Ni bilo več denarja in tudi kravica mu je splavala po vodi. Ostalo mu je bridko razočaranje, da je bil ves njegov dolgoletni trud in samoodpovedovanje zaman.

Ne vem, kaj je bilo potem iz tega, vem le to, da je še mnogo takih ljudi, ki raje spravljajo denar na najrazličnejša mesta, v trdni veri, da je doma najbolje spravljeno in vedno pri roki. Pa pride požar, ali pa se zgodi še kaj hujšega in ostaneš brez prihrankov. Zato je veliko bolje temeljito premisliti, kam spraviti denar, da bo na varnem tako pred tatovi, kot pred nepredvidenimi nesrečami. Če vam lahko malo svetujemo, vam priporočamo, da bo vsak vaš dinar najbolj varen v tresorju katerekoli banke. Ker je vaša najbližja banka v Ptuj, jim čimprej zaupajte svoje prihranke, da ne boste nekega dne prav tako razočarani kot omenjeni kmetič.

S.S.

MIRKO ŠOŠTARIČ:

Izleti v Ptujsko okolico in preteklost

Nad ustjem Dravinje se vzpne Dravski vrh, kjer še danes izstopa iz grebenske silhete značilno oblikovan vrh kot prisekan stožec: na njem je v 12. stol. stal grad Dravinjek (Treun), na vznožju hriba pa je nasproti Vidma romanska cerkva Sentjanž, v kateri so ob nedavni obnovi našli vzdani zelo zanimiv rimski nagrobnik iz pohorskega marmorja z značilnim noriškim sedlasto oblikovanim reliefnim okvirjem in podobo rimskega heroja ali boga. Tudi sosednja župna cerkev sv. Vida, ki ji že po patronatu lahko prisodimo veliko starost, je znana po zanimivih rimskih kamnih. Videm je nekoč spadal v hočko prazupnjo, ki je v 12. stoletju segala od Podvelke do sem. V mrliški knjigi je Vidmu zapisano, da je 6. 8. 1741. na Rogaški gori strela ubila 56 romarjev iz tega kraja. Cerkev obdaja senčnat gaj 4 platan in 3 lip, ki imajo premere debla 80-100 cm in prav najlepša je bila napoti projektantu nove trgovine. Pri Sentjanžu meri lipa v obsegu 350 cm.

Od poznogotske župne cerkve v Leskovcu se z višine 229 m povzpne na 345 m visoki Strmec; z izrazitega vrha vidimo tudi tu opuščene vinograde in zanemarjene sadovnjake, med skromnimi viničarijami stojijo stražarji pred strelo - piramidalni topoli, ki so za oko posebno značilni akcenti panonske pokrajine. V Strmecu 36 stred pri Kovačevi hiši lepa štiridebela bodika, naslednjo sem staknil pri

Otemskem-Drevenšku v Gruškovju 171. Od kod so jih presadili? Ali so že od nekdaj tu rastle ali pa so jih prinesli z Rogaške ali Ravne gore, kjer je na apnencu njihova prava domovina?

V Gruškovju 171 raste pri Drevenških še bukev z obsegom 355 cm in hrasta s 320 in 340 cm. Rastišče tis v Okušu pri Leskovcu še nisem našel, zato pa nekaj "drobnjših" lip: Zg. Leskovec 20, Habjančičevi lipi s premerom 285 in 295 cm, v Trdobjicah 3 Potočnikova s premerom 1 m, v Gruškovju 20 Jungerjevi z 220 in 330 cm obsega, v Sovičah 4 Tijekova lipa 320 cm, v Ložinah ob cerkvi Sv. Avguščina pa z obsegom 370 cm, ki je rastoča v nadmorski višini 504 m hkrati najvišji a v Halozah. No, tudi jaz sem pri tej lipi doživel najvišjo počastitev, ker me je mežnarica zaradi brade imela za kapucina in me temu primerno ceremonialno sprejela: oddolžil sem se s prgiščem bonbonov za kopicico njenih otrok.

Četudi je vrh samo 504 m visok, ima izredno strm pristop, iz Varnice proti jugu pa enkratni razgled na vinogradniške Haloze: pod nami so zagorski bregi, ki jih opevajo pesmi, vas Jamno vidimo kot iz letala. Kdor se povzpe na to razgledišče, ne bo tega doživljal nikoli pozabil! Pred 270 leti je tu gori vse drugače lušno bilo - kaj so takrat počenjale Podlehničanke na Rogaški, Brezovi in sosednji Ravni gori, povem na koncu.

Nadaljevanje prihodnjic

Dr. Fran Brumen:

Krčne žile

Zdravljenje krčnih žil delimo v tri različne načine. Konzervativni način zdravljenja zajema POSKUS ODSTRANITVE VSEH VZROČNIH DEJAVNIKOV. Razen na prvotne konstitucionalne dednostne vročnike, lahko povoljno vplivamo na vse mehanske delujoče vplive (prekomerno stanje, hoja, telesne podveze, nosečnost ipd.). Njihove posledice skušamo zmanjšati s tem, da tako obloleli čim manj stojijo (npr. zamenjava delovnega mesta iz stopnega v sedeče ipd.).

Drugi način je zalepljanje kritično razoblikovanih delov dovodnic. Mnogo je medikamentov, s katerimi lahko zdravnik povzroči neke vrste umetno vnetje na notranjih plasteh obolelih žil. Tako vnetje je seveda sterilno, neokuženo, povzročeno s fizikalno kemičnim podražanjem na zelo občutljivi najnežnejši notranji plasti žilne stene. Primerno učinkovit in dovolj raznežen podražaj okvari notranjost žile v toliki meri, da se te začne med seboj zlepljati in počasi brazgotinasto zraščati. Tako zarasle žile se ne polnijo več s krvjo, ki se usmeri po stranskih žilnih odcepkih in se tako zalepljene počasi - ker so brez funkcije - kot nepotrebni del telesa, resorbirajo. Okolica jih razkroji in nekako poje. Ta način zdravljenja izvajajo zdravniki z injekcijami v obolele dele žil. Zdravljenje je po večini uspešno, včasih ga je treba večkrat ponoviti.

Tretji način je operativen. Poznamo več različnih metod odstranjevanja obolelih žil. Vse so bolj ali manj uspešne. Za kak način se je treba odločiti, določi zdravnik.

Pri vrednotenju in določanju zdravljenja je prav, da povemo, da z aktivnim zdravljenjem res lahko vsaj delno odstranimo obolele dele žil, NE MOREMO PA ZAENKRAT VPLIVATI NA OSNOVNEGA DEDNOSTNO KONSTITUCIONALNEGA VZROČNIKA, ki daje merodajno nagnjenje k temu obolenju. Dokler ne bomo mogli korektivno vplivati na dednostno nagnjenje rasti manjvrednega vezivnega tkiva, je tudi pri tej nadlogi NAJUSPEŠNEJŠE PREPREČEVANJE: PRIMEREN NAČIN ŽIVLJENJA IN DELA. Ob zgodnjih pojavih je potrebno pričeti s konzervativnim načinom zdravljenja.

V mnogih primerih je zelo uspešno povijanje z elastičnimi povoji, ki naj ne bodo preveč debeli in kompaktni, da ne bi bili neprijetni za nošenje, da ne bi kazili povitega uda, pa da ne bi bili preveč topli. Povoji naj bodo široki cca 10 cm in dolgi 10 do 15 m, da z njimi lahko zajamemo tudi ev. višje nad kolonom ležeče krčne žile. Z navojem je potrebno začeti sredi stopala in zatezovati posamezne navoje toliko, da niso pretesni, nikakor pa ne preohlapni. Nj ih namen je namreč nadomestiti pokvarjeno funkcijo elastičnosti žilne stene. Tesnost povoja mora biti torej tolikšna, da bo volumen razširjenih žil primerno zmanjšan, toda normalen pretok krvi še vedno mogoč. Povijati je treba zjutraj, kmalu po vstajanju, preden se pojavijo otekajoče nabreklne. Prvo povijanje se verjetno ne bo posrečilo, često pa prav gotovo. Elastični povoji so različnih kvalit.

Enako dobro, kot pravilno namerno povoji, služijo elastične nogavice. Toda, morajo biti dobre in primerne kvalitete in posebno še primerne elastičnosti. Izbrane morajo biti po pravilni meri, torej po preiskavi. Stezati morajo kot povoji, povoj enakomerno. Elastične nogavice služijo polnovredno le tistim nogavici so normalno oblikovane. Prekomerno deformirane nogavice povoji primernejši, ker jih pač v potrebi lahko prilagajujemo oblikam udov.

Kot zdravilne pripomočke imamo številna patentirana mazila, vsebujejo take sestavine, od katerih pričakujemo, da okrepijo žilne stene in dvignejo njih tonus. Enakomerno namenu služijo tudi različni preparati, ki jih bolniki uživajo. Izrazite učinka po teh sredstvih ni pričakovati, zato jih uporabljamo kot pripomoček pri stezanju. Primerne hoja ne samo, da ne škodi krčnim žilam, temveč je celo koristna. Posebno škodljivo pa je dalje časa trajajoče stanje. Bolniki to tudi sami dobro vedo, saj lažje prenašajo bolj kot stanje.

To obolenje je zelo razširjeno in ga bo čedalje več in to zaradi dednostne komponente. Za življenje ni direktno nevarno, dokler a nastane stanje, ko grozi embolija. Zaradi velikega odstotka obolelosti je družbeno socialni pomen zelo velik, ker onesposablja številne ljudi pri delih, pri katerih je treba stati.

Konec

NESREČA NE POČIVA

Pretekli teden so se zdravili ali še zdravijo v ptujski bolnišnici naslednji ponesrecenci:

Lažje poškodovani: Angela Lah Ptuj, Vodnikova 3; Anton Sešek Formin 51, Janez Cigliar, Osluševeci; Josip Dunaj, Brezovec 9; Jur Borko, Maribor, Slivniška 20; Marij Zunkovič, Slovenja vas 69; Zvonko Predikaka, Ptujška gora 21; Jož Korenjak, Med ribniki 28; Marj Frangež, Sesterže 33; Pavel Segula; Ciril Hebar, Osluševeci 31; Rozit Cafuta, Gorce 69; Marija Mavrič Kog 83; Marija Tement, Sodinca 17; Franciška Visenjak, Zamusani 4; Stanko Kuhar, Budina 59; Stanislav Salatnik, Pongerci 22; Jožef Pukl, Biš 41; Franc Zorko, Moškanjci 12; Franc Rogina, Ptuj, Belaslova 22; Ivan Kunštek, Skaričevo 23; Viktor Cesar, Pragersko, nova hiša Miran Kneftl, Dornava 136; Mal Predikaka, Ptuj, Trubarjeva 1; Stana Vlanjež, Ptuj, Vošnjakova 1. Težje poškodovana: Ivan Kraš Pavlovci 28; Janez Bežjak, Bukov 32.

PREHITRA VOŽNJA

V vasi Mihovci pri Veliki Nedelji se je na cesti I. reda pripetila prometna nesreča zaradi prehitre vožnje.

Voznik Vinko Plohi iz Ormož se je peljal s svojim osebnim avtomobilom proti Veliki Nedelji. Mihovcih ga je zaradi neprimerne hitrosti pričelo v ovinku zanašati. Avto je zaneslo čez vozišče na levo stran ceste. Bočno je trčil v občestveni smernik, nato je avto obrnilo za 180 stopinj in obstal obrnjen nazaj proti Ormožu.

Telesnih poškodb ni bilo. Avtomobil test je pozelenel do polovice. Materialne škode je za približno 4.000 dinarjev.

RDEČI KRIZ SLOVENIJE VAS VABI NA ODVZEM KRVI

Za kritje vseh potreb po krvi je potrebno, da pride letno na odvzem krvi 70.000 ljudi, in sicer vsak odzemni dan 200 ljudi. Zato pričakuje organizacija Rdečega križa, da se bodo na odvzem krvi odzvali vsi zdravi občani. Da bi si prebivalci občin, kjer je redna krvodajalska akcija, lahko pravočasno rezervirali čas, objavljamo program rednih krvodajalskih akcij za mesec julij in avgust 1972.

Ker samo kri nadomesti kri, je razumljivo, da si jo z darovanjem zagotovimo tudi sebi in svojim najbližjim, če bi jo potrebovali.

Rdeči križ vljudno prosi prebivalce spodaj navedenih krajev in občin, da se čimprej javijo občinskemu odboru Rdečega križa in mu sporočijo, kateri dan želijo priti na odvzem krvi.

JULIJ 1972

Radovljica — 25. in 26.
Ormož — 27., 28. in 29.

AVGUST 1972

Ljubljana-Bežigrad — 1.
Ljubljana-Siška — 2.
Ljubljana-Vič-Rudnik — 3.
Kranj — 4.
Ljubljana-Center — 11.
Škofja Loka — 8., 9., 10., 15., 16., 17., 18.
Ljutomer — 22., 23., 24., 25. in 26.
Gornja Radgona — 30. in 31.

REPUBLIŠKI ODBOR RKS
OBCINSKI ODBORI RK

OBIŠČITE!

VELETRGOVINA

pe
panonija
ptuj

ZAKAJ?

- VELIKA IZBIRA BLAGA
- KONKURENCNOST V CENAH
- ZADOVOLJSTVO S POSTREZBO
- ZA VSAKOGAR NEKAJ

KJE?

- V 15 TRGOVINAH (mesto)
- V 30 TRGOVINAH (zunanja mesta)
- V 2 BIFEJIH
- V 6 GROSISTIČNIH SKLADIŠČIH
- V SERVISU — DELAVNICI TOMOS
- V STEKLARSKI DELAVNICI

V PTUJU!

— SODOBEN NAKUPNI CENTER
BLAGOVNICA PANONIJA

Otvoritev 8. avgusta 1972

VESELO SREČANJE

Deževalo je, ko sem šla proti našemu uredništvu. Srečala sem nekdanjo sošolko, s katero sva 4 leta skupaj hodili na ekonomsko šolo in skupaj trepetali pred spraševanjem. Da vam bo ta skupen strah malo lažje razumljiv, vam naj pojasnim, da je bila ona v redovalnici takoj za menoj, oz. jaz tik nad njo. In kdaj se je začelo „zasiševanje“ od zadaj naprej, sem jaz „zvikala“ kdaj bom zaslislala: Šilak, dosti je, naj pride ven naslednja, če pa se je začelo v obratnem redu, pa se je verjetno to dogajalo pri njej.

Ker me je takoj zgrabila radovednost, kako se počuti sedaj, ko je za

je od takrat, ko smo se ločili, da se zelo radi vsaj v pogovorih spominjamo lepih dijaških dni.

„Zdravo, Branka, oh, kako dolgo se že nisva videli.“ /če se ne motim, je že cel teden od tega./ „Kako se imaš?“

„Veš, kar odlično, sedaj še malo lenarim 1. avgusta pa se bo začelo čisto zares, ko začnem hoditi v službo.“

„Ne lomi ga. V službo greš. Ja, zakaj pa ne naprej v šolo, saj si „odpikala“ maturo s prav dobrim. Menda ja ne boš rekala, da te je strah iti na VKŠ?“

Branka Šilak

vedno rešena srednješolskih težav, sem jo povabila v naše uredništvo in sva malo poklepetali. Da pa ne bi ostalo le pri mlatenju prazne slame, sem jo prosila, naj tudi za naše bralce pove kaj zanimivega o njenih počitnicah, o vtisih z izleta in podobno. Naj vas ne moti, če je najin pogovor izzvenel v čisto našem šolskem tonu, veste, tako malo časa

„Ah, to ravno ne. Veš rada pa bi poizkusila, kako je to, če imaš enkrat čisto svoj denar, s katerim lahko delaš kar ti je drago. Mogoče se bom kdaj pozneje odločila za študij, sedaj pa bom raje začela malo resno delati.“

„Kako so te kaj pogledali, ko si prišla z maturantskega izpita?“

„Nič posebnega, samo vprašali so me, če smo že prišli. Nekam hitro se jim je zdelo to vse skupaj.“

„In kaj si sedaj začneš doma, ko ti ne gre več po glavi šola in učenje?“

„Veš, na šolo se še večkrat spomnim, če ne drugače, se moram takrat, ko grem tam mimo. Pa mi ni čisto vseeno pri duši. Saj razumeš 4 leta, pa še tako dober razred smo bili. Skoda, da je že minilo.“

Sedaj doma pridno prebiram knjige, poslušam popevke in čakam, da me bo prišel kdo obiskat. Veš, sedaj prebiram Ano Karenino in se mi zdi kar dobra.“

„Ta je pa lepa, sedaj čistaš Ano, kaj si pa lani delala, ko smo se o njej učili?“

„Lani pa je bilo toliko drugega, da ni prišla v ožji izbor.“

„Slisala sem, da si bila v planinah, sedaj po maturantskem izletu. Ste se lepo imeli?“

„Perfektno, zamisli si, drsali smo se po ledeniku in sploh je bilo imenitno. Edino vreme nam ni bilo naklonjeno, zato smo morali iti en dan prej domov. B omo pa šli še na

(Nadaljevanje na zadnji strani)

OŠEBAKRONIKA

RODILE SO:

Ana Plajšek, Kočice 7 — Milana; Milica Zuman, Noršinci 21 — Roberta; Genovefa Lovrenko, Nova vas 39 — deklico; Pavla Cuček, Vitomarci 34 — Darjo; Ida Trančar, Korenjak 32 — deklico; Kristina Rajšp, Trnovska vas 14 — Janeza; Marija Kos, Trnovska vas 12 — dečka; Neža Šumenjak, Prerad 37 — dve deklici; Danica Majerič, Strezetina 24 — Natašo; Ljudmila Pihler, Ivanjkovci 35 — Valerijo; Vera Kelc, Starošinci 1/a — Andreja; Marija Ozmeč, Dobravska 15, Ormož — deklico; Antonija Vajngartner, Jursinci 66 — deklico; Terezija Mlakar, Podvinci 127 — deklico; Marija Milošič, Belavsek 43 — Zlatka; Marjana Zemljčič, Rakovci 39 — deklico; Marija Kokol, Dravinjski vrh 10 — dečka; Erika Bauman, Lovrenc na Dr. polju 126 — deklico; Marija Kodrič, Hlaponci 36 — dečka; Anica Bedrač, Zagrebska 85 — dečka; Nada Fosner, Na gradu 4 — Aleša; Hilda Arko, Rogozniška 2 — Natašo; Terezija Kristovič, Pacinje 13 — Zlatka; Marija Mulec, Kidričevo 76 — Marijo; Marija Kosec, Borovci 8 — deklico; Štefka Majcenovič, Hraštovec 61 — deklico; Marija Črnko,

Krčevina 70 — Lidijo; Terezija Petek, Tivolci 34 — dečka; Veronika Švensek, Tržec 9 — deklico; Marija Primovič, Prvenci 27 — deklico; Nevenka Salaj, Miklošičev trg 1, Ljutomer — Jureta; Marjana Lovrec, Jadranska 17 — dečka.

POROKE:

Janez Šlehta, Podlehnik 8 in Ana Vaupotič, Podlehnik 105; Franc Plohl, Bukovci 79 in Neža Macun, Spuhija 40; Rudolf Vnuč, Znidaričevo nabrežje 7 in Marija Kociper, Prešernova 24; Branko Kurboš, Kidričevo 26 in Marinka Vedlin, Kidričevo 14; Maksimilijan Florjančič, Lasigavci 13 in Ivanka Pukišič, Mezgovci 36.

UMRLI SO:

Marija Črnko, Župečja vas 23, roj. 1898, umrla 10. 7. 1972; Katarina Petek, Lovrenc 45, roj. 1925, umrla 11. 7. 1972; Marija Kysela, Jadranska 10, roj. 1906, umrla 11. 7. 1972; Ana Leskovar, Skrblje 9, roj. 1904, umrla 11. 7. 1972; Ana Hrga, Dornova 145; roj. 1899, umrla 13. 7. 1972; Arpad Matuš, Majstrova 5, roj. 1925, umrl 15. 7. 1972; Gizela Maučec, Ciril-Met. dr. 14, roj. 1912, umrla 15. 7. 1972.

HUMOR

Skotu se je rodil lep, zdrav sinček, samo na vratu je imel majčkeno lepотно napako — bradavico.

„Nič ne de,“ tolaži mlado mamico zdravnik, „ko bo malo večji, jo bomo zlahka operativno odstranili.“

„Oh, to pač ne bo potrebno. To bradavico bomo lahko uporabljali namesto srajčnega gumba.“

„No, kako je Jure všeč tvoji mamici?“

„Ni č mi ni rekla. Najbrž čaka, da bo očka prvi povedal svoje mnenje o njem, da bo ona lahko potem rekla nasprotno.“

„Lepo prosim za majhno miloščino.“

„Dobro. Al i bi hoteli pomagati moji hčerki pri spravljaju premo-ga?“

„O... prosim... ali bi si lahko ogledal.“

„Kaj pa, koliko je premo-ga?“

„Ne, vašo hčerko.“

„Prakticiram tako: če sem žejen, pijem pivo, če bi rad bil vesel, spijem liter vina, če mi je pa slabo, pijem žganje.“

„In kdaj pijete vodo ali pa vsaj minefhalno vodo?“

„V taki stiski pa na srečo še nisem bil!“

Komisija za razpis štipendij in izbiro kandidatov pri skupnosti zdravstvenega zavarovanja delavcev Maribor razpisuje po 3. točki sklepa o podeljevanju štipendij za potrebe zdravstvenega varstva na območju skupnosti za šolsko leto 1972/73

10 ŠTIPENDIJ NA MEDICINSKI FAKULTETI

oddelek za splošno medicino.

Višina štipendije omogoča samostojno preživljanje štipendistov, posebno v višjih letnikih.

S prošnjo naj kandidati predložijo:

1. zadnje šolsko spričevalo oz. potrdilo o končanem letniku;
2. potrdilo o dohodkih staršev;
3. potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov;
4. izjavo, da ne prejema štipendije pri drugi delovni organizaciji ali organu.

Prednost imajo študenti višjih letnikov.

Razpis velja 15 dni.

Prošnje brez zahtevanih prilog komisija ne bo obravnavala.

Interesenti lahko dobijo pojasnilo pri komunalnem zavodu za socialno zavarovanje Maribor, Sodna ulica 15, tel. 21 482.

MALI
OGLASI

TV spored

OMARO IN SOBNO KREDENCO ugodno prodam. Avgust Slokan, Gregorčičev drevored 2, I. nadstropje, Ptuj.

OPREMLJENO STANOVANJE v Ptuj oddam pogodbeno za tri leta. Plačilo po dogovoru. Naslov v upravi lista.

VAJENCA SPREJMEM. Zlatar Viktor Tofant, Ptuj, Krempljeva 10.

SPREJMEM VAJENCA za mehanično stroko. Peter Segula, mehanik, Ptuj, Trg svobode 3.

UGODNO PRODRAM kompletno spalnico. Meglič, Na Tratah 2, Ptuj.

PRODAM MLATILNICO (drešmaš) na motorni pogon. Vprašajte v Skorbi 48.

KRAJEVNA SKUPNOST PTUJ, brezplačno odda košnjo trave v neposredni bližini mesta. Interesente prosimo, da se javijo v pisarni Krajevne skupnosti Ptuj, Jadranska 12.

NA MAJHNEM POSESTVU živim sama, zato si želim spoznati vdovca ali upokojenca, dobrega srca. Naslov v upravi.

FIAT 750 — registriran ugodno prodam. Valenko, Cunkovci 5, p. Markovci.

SPREJMEM TAKOJ TRI VAJENKE za gostilno ali dekleta, ki imajo veselje do dela v gostilni. Hrana in stanovanje v hiši. Vprašajte v podružnici Večera, Ptuj, Bežjakova 3.

1000 kg PŠENIČNE SLAME prodam. Anton Stanič, Rabeljčja vas 10, Ptuj.

SPREJMEM VAJENCA in pomočnika za vodovodno inštalaterstvo. Drugo po dogovoru. Anton Kamenšek, Draženci 49/a, Hajdina.

V PTUJU ALI OKOLICI iščem sobo in kuhinjo. Plačam naprej. Rudi Sambolec, Cesta Olge Meglič 4, Ptuj.

IŠČEMO MLAJŠO UPOKOJENKO za gospodinjstvo. Naslov v upravi.

»LES« lesno industrijsko in trgovsko podjetje Ptuj, Rogozniška c. 4

razglašča naslednja prosta delovna mesta:

1. KALKULANT
v komercialnem sektorju
2. ADMINISTRATORKA
v prodajalni »Gramat« Ptuj
3. VEČ NEPRIUČENIH DELAVCEV
za Lesno predelovalni obrat Ptuj

POGOJI:

pod 1. ekonomski tehnik z 2-letno prakso ali prodajalec s 3-letno prakso v trgovini z gradbenim materialom;

pod 2. končana administrativna šola.

Posebni pogoj je poskusno delo. Stanovanj ni. Pisemne ponudbe pošljite do 31. 7. 1972 na gornji naslov.

REZERVIRANJE ZA LJUJKE

DOBER DEN!

Gnes mo boj krotek, saj gledan kak žaba vun z mlake. Celo domaćijo no ves grunt mi je voda zalela. Drogi lidje, jas van rečen to se prova katastrofa. Vničilo mi je vse pšenice kmetijske montre se najhujše pa je to, da nan je odneslo ze spozeto pšenično snopje. Vrag si ga vredi, kaj mo pozimi namesto kruha vredi. Koruza je vničena, krompir pa je začēja gniliti. Jas van toga nemren opisati. Tak nas je voda zalela kak, da bi misla sodni den viti. Prekleta voda, da bi vsaj še vino ostalo, bi ga že odpili. Pa vete, saj mi neje za hece.

Dež je to prejšje dneve tak lija kak, da bi fiziolove rolce doj z neba letele. Ta v bližini kak sen jas duma se še toča skoro fse doj potukla. En nit sen si mislila: Lujs - kunec sveta bo. Voda je drla po bregačah no dolinah kak da bi se tauznit koč stup spletlo. Tisti keru smo malo bolj na bregi duma, še smo nekak držali glave vun z vode, najhujše pa to je v nižinskih predelih.

V ptujski občini so bli najhujše prizadeti Mezgovci. Voda je podrla pet butanih hiš. Hujdoblo je tudi v okolici Majšperka - tan je mesorta Dravinja no še pa še van lahko našteva.

Jas van rečen, letos je resen čista narobe svet. To prejšnje dni blo je tak hladno kak če bi se nan bližala jesen. Če ne bi veda, da je sredina najbolj vročega mesca v leti, bi si čista zagvisno duge gate gor obleka. Samo kaj bi mi le pomagale, saj se moga te kdo sen okoli voglof do popka po vodi čofota, še robačo doj sleciti. Od totega neprostovljnega riboreja po vodi me je enih por dni po nogah revmatizem napoda, saj zgleda, da mi je poplovna voda tudi v nožne sklepe zlezla.

Saj rečen, to enkrat sen se van toza, da nema penez, da bi ša na morje na kopaje, zaj pa smo te morje tudi v Priekijo dobili. Voda neje bila solena, namesto rib pa je v vodi pšenično snopje plavalo. Jas mo se pritoža na sunčno upravo, saj nam najbrž nise drugi neda nič pomaga.

Vaš Lujzek

GORIŠNICA:
23. julija: ameriški film ČAS HEROJEV.

LIJUTOMER:
22. in 23. julija: ameriški film LETALIŠČE; 26. in 27. julija: IZHOD.

SLOV. BISTRICA:
22. in 23. julija: ameriški film ČRNI SERIF; 26. in 27. julija: franc.-italijanski film JOHNY BANCO.

PTUJ:
21. julija: fr. barv. film VELIKA GNEČA V PARIZU; 23. in 22. julija am. barv. film ZADNJI VLAKE IZ KATANGE; 25. in 26. julija: am. barv. film MESTO V MRAKU; 26. julija ob 20. uri domači film POTOVANJE NA KRAJ NESREČE; 27. julija: domači film POTOVANJE NA KRAJ NESREČE, ob 20. uri am. barv. film BES VETRA.

Šahovsko društvo Ptuj, prireja v petek, dne 4. VII. 1972 ob 19. uri v hotelu Poetovio, šahovski hitri turnir. Na turnirju bo sodeloval tudi bivši član kluba dr. Mirko Toš.

Vsi prijatelji šaha vabljeni!
S. M.

KOLESAR JE PADEL

Na cesti I. reda v Ormožu na Kolodvorski cesti se je pripetila prometna nesreča zaradi vinjenosti kolesarja.

Stanko Golubič iz Otoka Virja (SRH), delavec, se jepeljal s svojim kolesom iz Ormoža proti domu. Na klancu Kolodvorske ulice je s sprednjim kolesom zadel v rob pločnika. Pri padcu se je lažje poškodoval. Zdravniško pomoč so mu nudili v ZD Ormož.

Radijski program

NEDELJA, 23. julija - 4.30-8.00 Dobro jutro; Poročila - vmes ob 5.00 Poročila; 5.30 Za vas; 5.45 EP; 6.00 Novice in zanimivosti; 6.30 EP; 6.50 Za vas; 7.00 Poročila; 7.20 EP; 7.30 Za kmetijske proizvajalce; 7.50 EP; 8.00 Poročila - Današnji radijski in TV spored; 8.05 Radijska igra za otroke; 8.46 Skladbe za mladino; 9.00 Poročila; 9.05 Popevke poletja; 9.55 EP; 10.00 Poročila; 10.05 Se pomnite, tovariši... 10.25 Pismi borbe in dela; 10.45-13.00 Poslušalci čestitajo in pozdravljajo - vmes ob 11.00-11.20 Poročila; 13.00 Poročila; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 13.30 Reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.00 Poročila; 14.05 Melodije z velikimi zabavnimi orkestri; 14.30 Humoreska tedna; 14.50 EP; 15.00 Poročila; 15.05 Slovenska zemlja; 16.00 Radijska igra; 16.35 Lepe melodije; 17.00 Poročila; 17.05 Športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Glasbene razglednice; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.00 Poročila; 22.20 Godala; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturmo; 23.15 Jazz; 24.00 Poročila.

VSAK DELOVNIK je zjutraj naslednji spored: 4.30-8.00 Dobro jutro; Poročila - vmes ob 5.00 Poročila; 5.30 Za vas; 5.45 EP; 6.00 Jutrnanja kronika; 6.30 RP; 6.50 Rekreatcija; 7.00 Poročila; 7.15 EP; 7.25 Današnji radijski in TV spored; 7.45 EP; 8.00 Poročila.

PONEDELJEK, 24. julija - 14.00 Poročila; 14.10 Češke in slovaške pesmi; 14.30 Poslušalci čestitajo; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Lahka glasba; 16.00 Vrtljak; 16.40 Z orkestrom Werner Mueller; 17.00 Poročila; 17.10 Glasbeno popoldne; 18.00 Poročila; 18.15 Popevke; 18.45 Poletni kulturni vodnik; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Z ansambлом Feniks; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Operni koncert; 21.30 Godala; 22.00 Poročila; 22.15 Jazz; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturmo; 23.15 Zaplesite; 24.00 Poročila.

TOREK, 25. julija - 14.00 Poročila; 14.10 Od melodije do melodije; 14.40 Na poti s kitaro; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Domenico Cimarosa; Kapelnik; 16.00 Vrtljak; 16.40 Orkester Heinz Neubrand; 17.00 Poročila; 17.10 Sifonični koncert; 18.00 Poročila; 18.15 Nasvidenje; 18.45 Lado Leskovar; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Z ansambлом Rudija Bardorferja; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra; 21.45 Lahka glasba; 22.15 S popevkami po svetu; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturmo; 23.15 Skladatelj Pavle Merku; 24.00 Poročila.

SREDA, 26. julija - 14.00 Poročila; 14.10 Skladatelja Benjamin Gustav Ipavec; 14.30 Poslušalci čestitajo; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Tenorist Rudolf Franci; 16.00 Vrtljak; 16.40 Z orkestrom Gerd Bauer; 17.00 Poročila; 17.10 Glasbeno potovanje; 18.00 Poročila; 18.15 Za vas; 18.45 Naš gost; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Glasbene razglednice; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana; 21.40 Prijetne melodije; 22.00 Poročila; 22.15 Jazz; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturmo; 23.15 Jugoslovanski pevci; 24.00 Poročila.

CETRTEK, 27. julija - 14.00 Poročila; 14.10 Mladinski zbori; 14.30 Z ansambлом Silva Stingla; 14.45 Med solo, družino in delom; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 Basist Norman Treigle; 16.00 Vrtljak; 16.40 Z orkestrom Walt Harris; 17.00 Poročila; 17.10 Po željah poslušalcev; 18.00 Poročila; 18.15 Zabavni zvoki; 18.30 Kasetna produkcija RTV Ljubljana; 18.45 Naš podlistek; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Z ljubljanskim jazz ansambлом; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Cetrtek večer; 21.00 Literarni večer; 21.40 Glasbeni nokturmo; 22.00 Poročila; 22.15 Jazz; 22.40 Od popevke do popevke; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturmo; 23.15 Nočna serenada; 24.00 Poročila.

PETEK, 28. julija - 14.00 Poročila; 14.10 Koncert za mladino; 14.30 Poslušalci čestitajo; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Napotki za turiste; 15.35 Glasbeni intermezzo; 15.40 Lahka glasba; 16.00 Vrtljak; 16.40 Z orkestrom The Hollyridge Strings; 17.00 Poročila; 17.10 Človek in zdravje; 17.20 Operni koncert; 18.00 Poročila; 18.15 Signali; 18.50 Mali zabavni ansambli; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Trio Avgusta Stanka; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 Narodne pesmi Britanskih otokov; 20.30 Top-pops; 21.15 O morju in pomorsčakah; 22.00 Poročila; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih; 23.00 Poročila; 23.05 Literarni nokturmo; 23.15 Jazz; 24.00 Poročila.

SOBOTA, 29. julija - 14.00 Poročila; 14.10 Po Jugoslaviji; 14.55 EP; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbeni intermezzo; 15.40 V valčkovem ritmu; 16.00 Vrtljak; 16.40 Z orkestrom Lalo Schifrin; 17.00 Poročila; 18.15 Ob isti uri; 18.45 S knjiznega trga; 19.00 Lahko noč, otroci; 19.10 Obvestila; 19.15 Zadovoljni Kranjci; 19.25 EP; 19.30 Radijski dnevnik; 20.00 V soboto zvečer; 21.20 Radijska igra; 22.00 Poročila; 22.20 Za naše izseljence; 23.00 Poročila; 23.05-01.00 V novi teden; - vmes ob 24.00 Poročila; 01.00 Poročila.

VARČEVALCI!

KO ODHAJATE NA DOPUST, NE POZABITE VZETI S SEBOJ HRANILNE KNJIZICE (IN OSEBNE IZKAZNICE), Z NJO BOSTE LAHKO DOBILI DENAR PRI VSEH BANKAH V JUGOSLAVIJI IN PRI VSEH POSTAH V SLOVENIJI.

PRIJETNO POTOVANJE IN ZDRAV ODDIH VAM ZELI

KREDITNA BANKA PTUJ
- POSLOVALNICA KIDRIČEVO
- MESTNA HRANILNICA PTUJ

PRAZEN ŽEP

Vsi samo govorijo o odstotkih in o zviševanju cen, name pa pozabljajo. Prišli so me v hlače, ki jih je kupil naš delavec. Z gospodarjem sva do sedaj še kar v redu „vozila“, zadnjič pa se nama je pripetila izredna smola. Kot običajno sva šla nakupovat in pogledjte, kaj se je zgodilo. V mesnici sem postal nelikviden. In to ne v tistih odstotkih, ki jih je določila zveza že v začetku leta, ampak mnogo višjih. Ljudje me stiskajo, zato upam, da bo kmalu prišel kakšen dotok sredstev v mojo praznino.

HALOŽKA GOFLA:

ZAJ NAM PA VODA V GRLO TEČE

Macedonja vrag, letošnje leto pa nebo nič kaj zmahno. Ze celo leto se neki hudič nad tote naše Haloze spravlja. Zmadleka so nam jaboke no slive tak lepo cvele, da sn že začel sode pucati no perpravlati, pa tudi nove sn že naročo. Ko je blo pa sadje v najlepšem cvetju, se je vsipal dež, ki za vruga ni mogo hejati. Zaj pa te mammo hudiča. Na nobeni jaboki el pa slivi nisen videl še nobenega ploda, tak da sn zastoj sode peproval. V gorcah je tudi vse vkup bolj slabo. Tak da me resno skrbi, ke bomo haloženi letos pili. Poleg tega nam še gostilničarji obetajo bolj visoke cene raznim žlahtnim pijačam. Ta ene so že tak zvidnili. Pa to kuj na svojo roko, brez kakih uradnih dokumentov, ki jih mammo v naši državi že itak preveč, tak da človek ne ve po kerem uradnem dokumenti bi več živa. Najbolj točne no zgulene pa imajo rubeži, no drugi davkarji, ki nam kmetom nič kaj drugega ne želijo.

Od kraja sn že mislo, da se toti haložki hudič samo heca, zaj pa vidim da je že začel šalo jemati. Toto zadjo deževje, je per nas naredilo red, tak da ga že dolgo ljudje ne pomlajo. Ja vete letos smo kmetje svojo stibro že poplačali,

samo ne občini. Bog je od nas zahteval tako dajatev. Od nas tak vsi samo zahtevejo. Daj kmet, daj pa če maš kaj al nič. Horje, če ne daš, te pridejo pa ti sami vzemejo. Malo se hecaš, pa že maš pol stiale prazne. Če ne plačaš stibre, te na občini namalajo na tisti kos papirja no te obesijo na yidno mesto, da vsi vejo ke si jim dužen. Zadnjikrat mi je sosed pravo, da mu je rubežni mož, zarubo pet kur, zato ko ni mal pet jurjov, da bi neko stibro odštel. Samo on se je znašo. Da mu ne bi blo treba kur za stibro dati, mu jih je žena doma poklala no so vse vkup popapcali. Reko pa je tudi, da so ble dosti bolj okusne, zato ko so ble z občinske. Ko pa je rubež priso s košom po tistih pet kur, se mu je sosed pa zlagal. Reko mu je, da je že par dni pred jim prišla lisica no vse tiste kure lepo popapcala. Če bi jih glih htal meti naj gre po jagre no mu naj tisto lisico najdejo pa jo naj zanese na občino, da bo lahko tam javna licitacija lisice z jegovimi kurami.

Vete, če glih vsi klejejo toto dežovje, ga pa jaz hvalim. Grund mam vete bolj v gregačah, te sn pa si mislo malo nove gorjce nariti. Sn pa mal huđe probleme z regulejom. Se vete ljudi ni niker za dobiti. Toti dež

no drugo nalivje pa mi je glih prav prišlo. Vtrgalo mi je po brega, pa sn mal v par minutah vse zreguleno. Zaj bom pa kuj na totem mesti gorico naredo. Če pa bo še en par krat tak dež, te bom pa tak mal celi grunt na ravnem.

Zadjikrat sn v Tedniku tudi prebral, da me Lujz lepo pozdravlja. Macedonja vrag, kak sn mu bil hvaležn, da se je tudi na mene malo zrajtal. Veš pje Lujz, jaz sn že dosti slisal o tebi, zato bi te rad enkrat tudi od blizu spoznal. Kak je po sliki vidat mas dober živilenski standard, ko pa maš taki blek. Misto sn da bi te k meni demu malo povabo, pa ne vem, če bi blo takemu gospodi to po voli. Pišeš tudi, da boš že v penzijo odišo. Ja veš se to nebi blo glih nič narobe, samo počakaj še par let, da bojo kmečke penzije veče. Veš o toti kmečki penziji so pa res tak dugo razpravljali, da so že tisti, ki so o totih penzijah začeli razpravlati, v penzijo odišli. Samo ne v kmečko, temveč v direktorsko. No ja, če boš že glih v penzijo šo, te pa se malo honorarno delaj, se to je tak nes v modi. Bota si z Micoj leš kako kilo cukra kupla, no sladko kafe pila, pa bota tudi življe bolj sladko mela. Ja veš, življe pa mammo vendar res povsod glihno, tak v Prlekiji ko v Halozah. Smo pač tam doma ko je bog s praznim žaklom mahno. Samo, veš mija boma tote stvari težko drugače vbrnila, ko jih že v Lublani tak dugo vbračajo, pa zmirom tak naredjo, da oni zaslužio. Mi, Prieki no pa Haložani pa samo za jih delamo, no čakamo na njihove dobrote, ko da pes na kost.

Veš pje Lojz zaj bom pa inogo hejati, drugače bi še kaj preveč povedal. Je pa tak vseeno, ti jim lahko praviš ne vem ke, oni pa delajo tak ko se jim zazdi. Te pa sreno, Luz!

Srečno pa tudi vsem bralcem, ki bojo toti moj umotvor brali!

Haložka goflaaja!

VESELO SREČANJE

(Nadaljevanje s 13. strani)

več izletov, med drugim na Triglav.

„Branka, da ne pozabim, kako pa ti je ugajal naš zadnji izlet. Si bila zadovoljna z njim?“

„Bilo je naravnost čudovito vse kar smo videli in doživeli. Toliko naenkrat težko vidiš, da greš sam na izlet, pa tudi strokovnega vodstva nimaš, kot smo ga imeli mi. Ampak, priznaj, da je bilo v Dubrovniku najlepše. Tako staro in romantično mesto, da bi človek kar ostal tam.“

„Ni bilo tako slabo, samo nekaj mi pa le ni tako ugajalo, tako, kot ti praviš.“

„Kaj pa se ti je zamerilo?“

„To pa naj ostane za enkrat skrivnost. Preberi naslednjo številko Tednika, pa boš izvedela.“

„Bom, na vsak način. Sedaj pa grem, saj bo dež skoraj prenehal.“

„Če se ti že tako mudi, te pa res ne bom zadrževala, samo glej, da se še kje vidiva. Adijo, Branka, pa dobro se imej!“

Branka je odšla in spet sem sedela za pisalnim strojem in premišljevala, kaj še naj napišem. Naj zaključim s tem, da mi je za vsemi sošolkami dolgčas in da upam, da se bomo kmalu spet kje srečale, čeprav nikoli več kot sošolke, ampak bo vsaka zaposlena drugje, vsaka bo tiho pestovala svoje skrbi in komaj bomo se imele čas za lep, sproščen klepet, kakršen je bil danes z Branko. To prinese čas in človek mora biti vedno pripravljen na takšne stvari. Ostanajo pa le prijetni spomini, spomini na to kar je bilo lepega in kar je tako hitro minilo.

S.S.

HOROSKOP

OVEN: Užaljenosti ne preženez alkoholom. Obiskali boste dobre stare ljudi, ki so vas silno veselili. Pri delu vam zagotovi novica ponedeljek.

BIK: Prizadevno se trudite za mično osebito. Dogodek v soboto vas spremeni v pametnega človeka. V torek boste spoznali, da upoštevajo le mlajši.

DVOJČKA: Zelo boste cenjeni dvakrat radodarni, večkrat ljubljivi. Sijajno voljo trenutno pokrije zagrenjen šef. Pri motorizaciji imajo potrpljenje.

RAK: Ne morete pozabiti osebno lepih potez. Njen glas vas budi spanja. Sreča vas čaka v hišah neparno številko. Napovedani imajo odpade.

LEV: Oseba, ki se zanima za volan, vam vrača mladost in živce. Po sestanku v soboto začne razmišljati o odgovornosti. Sreča igra!

DEVICA: Sorodniki se menijo kaj bi naredili iz vas. Po nedelji sami naveličate lenarjenja. Plavalna oseba se ne more odločiti. Nagradite boste za trud.

TEHTNICA: Otrasete se omahlosti. Nekaj poskusite in vam ugodno. Rahlo vas jezi vmešavanje tretjega ki je netočen. Za nas dobro samoupravljanje.

ŠKORPIJON: Zdaj začnete hitro delati. Zdravje utrdite s počivanjem. Izvedeli boste nekaj novega. Nalagili boste smrkavca in poboljšali smrkajo.

STRELEC: Zaposleni boste svojim videzom, zato na notranjo malo pozabite. Zaupajo vam nevarno. Na to ste ponosni in ipokajšljajte na zlagane vesti.

KOZOROG: Doma boste bomo malo. Vaša sitnost ni osnovana. Pogovoru v petek boste pomirjeni. V službi bo spet napeto zaradi dveh prenapetežev.

VODNAR: Ganili boste srce, mu ugajajo vse, kar je z vami v zvezi. Nasilno zavrnete grenke spomine. Ta teden začnete lepo napredovati.

RIBI: Kar zresnili se boste za zahteve drugega spola. Na dvojkah koncih vas bodo sprejeli enako spoštljivo. Prismojeno znanec vam krađe več časa.

KMETOM

iz Gorišnice, Dornave, Markovec Slovenskih goric, ki so nam prejšnji teden poslali dopis z naslovom „Kmetje na rešetki ali kmetje pred za rešetkami v ptujski občini sporočamo, da se naj drugič svoje pismo tudi podpišejo, pa bomo objavili brez zadržkov. Povedati vam moramo tudi, objaviti nekaj ni stvar poguma.“

Uredništvo

TEDNIK izdaja časopisni zavod Ptujski tednik, Ptuj, Vošnjakova 5. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik: Anton Bauman. Izhaja vsak četrtek. Tekoči račun pri SDK Ptuj, št. 524-3-72. - Tiska Mariborski tiskarski zavod, Svetozarevska ulica 14.